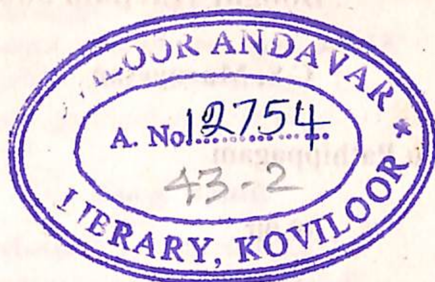
போகர் கற்பம்

300

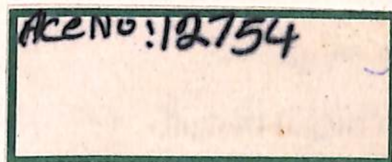

போகர் கற்பம் 300

பதிப்பாசிரியர்

சி.எஸ். முருகேசன்

அழகு பதிப்பகம்

20, டீச்சர்ஸ் கில்டு காலனி, 2வது தெரு,
இராஜாஜி நகர் விரிவு, வில்லிவாக்கம்,
சென்னை - 600 049.
தொலைபேசி எண் 26502086- 9444191256.

Title : **Boogar Karpam 300**

Author : **C.S. Murugesan**

Price : **30.00**

Pages : **96**

Print : **2006**

Lasar Print : **Gemini Digital Designer**
Annanagar, Chennai-40
Ph: 30522 831

Printer : Chennai Art Printers
Chennai-21.

43-2

அறிமுகவுரை

சித்தர்கள் அழியாத உடம்பைப் பெற்றவர்கள், இரும்பைத் தங்கமாக்கும் இரசவாதக் கலையை அறிந்தவர்கள், கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் சக்தி பெற்றவர்கள், முக்கால நிகழ்வுகளையும் அறியக் கூடியவர்கள், நீரிலும் நெருப்பிலும் வானத்திலும் நடந்து செல்லும் வல்லமை பெற்றவர்கள், உலகம் முழுவதையும் தன் வசப்படுத்தி நடத்தும் வசித்துவ ஆற்றல் பெற்றவர்கள், இயற்கைக்கு மாறான அற்புதங்களை எல்லாம் செய்ய வல்லவர்கள் என்றெல்லாம் போற்றப்படுகின்றனர்.

இப் பூமண்டலத்தில் பிறப்பெடுத்த மனிதன் இயற்கை நியதியின்படி வயதுக்கேற்ப உடலில் மாற்றங்கள் பெற்று- நரை,திரை, மூப்பு பெற்று- ஒருநாள் இறையடி சேர வேண்டியது இயற்கையின் நியதி, இந்நியதியையும் தாங்கள் அறிந்த கற்பத்தினை உண்பதன் மூலம் நரை, திரை, மூப்பின்றி நீண்டகாலம் வாழும்படி இயற்கையை மாற்றி அற்புதங்களைச் செய்து காட்டியவர்கள் சித்தர்கள். போகர் சீன தேசத்தவர் என்றும், காலங்கியின் சீடர், புலிப்பாணியின் குரு, சித்தர்களில் முதன்மையானவர் என்றும் கூறுவர். போகர் எழுதிய வைத்திய நூல்கள் ஏராளம். போகரின் நூல்கள் யாவுமே அமுதமாகும் என்று காகபுசண்டர் தம் பெருநூல் காவியம் 144வது பாடலில் கூறியுள்ளார். ஏற்கனவே சித்தர்களின் கற்பசூத்திரம் நூலைத் தொகுத்துள்ளோம். அதில் விடுபட்ட போகர் கற்பம் 300 இப்போது தனி நூலாக வெளிவருகிறது.

கற்ப மூலிகைகளை முறைப்படி உண்டால் தேகம் கற்பமாகும். இதற்கு கடுக்காய், மிளகு என்று படிப்படியாக உண்டு கற்பமூலிகைகளைச் சாப்பிட வேண்டும். சித்தர்கள் காட்டியுள்ள மருந்துப் பொருட்களில் கடுக்காய் சிறந்ததொரு இடத்தைப் பெறுகின்றது. மகாவிஷ்ணு தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தைப் பகிர்ந்து அளித்தபின் கையை உதறிய போது விழுந்த துளிகளே விதைகளாகி கடுக்காய் மரங்களாகின என்கிறார் போகர்.

"ஆழியான் அமரர்களுக்கு அமுதம் ஈந்தே
உள்ளவே கையதனை உதறும் போதில்
உற்ற துளி மண்ணில் விழ மரமும் ஆச்சே"

என்கிறார்.

கற்பம் சாப்பிடும் போது உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்களை போகர் சித்தர் மிக அழகாகவே கூறியுள்ளார். கடுக்காயைப் பார்பது காசியைத் தரிசித்த பலத்துக்கு ஒப்பும் என்கிறார்.

கற்பம் உண்டால் மேனியது கருங்கல்லாகும், கத்தியால் வீசினால் தோலும் உரியாது, சிங்கம்போல் பராக்கிரமம் ஏற்படும், மன்மதன் போல் தேகமாகும், மாசற்று நரை திரைகள் எல்லாம் மாறும். வாசியெல்லாம் இறுகிப்போகும். குத்தினாலும் காயத்தில் தைக்காது, உடல் கருங்கல் போலாகும், உடல் கற்பாந்த காலம் அழியாது, தூக்கம், பசி இருக்காது. சுக்கிலம் கீழோடாது, வேண்டியதோர் பெண்ணோடு மருவலாம் என்று கற்பத்தின் சிறப்பை அடுக்கிக் கொண்டே போகிறார்.

"மாளாதே தினந்தோறுங் கற்பமுண்ணு
மங்கையர்பால் மனஞ்சற்று மருவிடாதே
கேளாதே யாரையுந்தான் வயிரமுண்ணு
கெட்டியா முடலிறுகி நரையோமாறும்
தாளாதே நோய்களெல்லாந் தலைகெட்டோடும்
தங்கம்போல் தேகமெல்லாம் சிவப்பதாகும்
தூளாதே மலைசிதறுங் கையால் குத்தில்
துப்புரவாய் வாசியது சோர்ந்திடாதே"

-போகர் கற்பம் 303.

மேலும் பெண்களது போகம் என்றும் மாயத்தில் சிக்க வேண்டாம். பெண்ணரவு என்னும் போகம் கடித்தால் சித்தி யெல்லாம் விழலாய்ப் போகும் என்கிறார்.

இந்நூலில் மூலிகை உற்பத்தி, சுண்ணம், கஷாயம், கற்பம், தயிலம், குளிகை, கட்டுவகைகள், சுத்தி வகைகள் பற்றி விரிவாகக் கூறியுள்ளார். வைத்திய உலகுக்குக் கிடைத்த அரும்பொக்கிஷம் இந்நூல்.

-சி.எஸ். முருகேசன்.

பரமபதி துணை

போகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

போகர் கற்பம் 300

காப்பு

தானான காயசித்தி சொல்லக்கேளு
சனகாதி நால்வருட பதத்தைப் போற்றி
பானான பாட்டர்திரு மூலனாயன்
பதமெந்தன் சிரசில்வைத்துப் பணிந்துபோற்றி
கானான காலங்கி அய்யர்பதம் போற்றி
கற்பத்தின் வகைகளெல்லாங் கருதித்தின்று
தேனான சித்திபெற்ற படியேசொன்னேன்
சிதைவில்லாக் கற்பமுண்டு யோகம்பாரே. 1

பத்தியம்

யோகமாம் புளியுப்பு யெண்ணெய்சுண்ணம்
உரிசையா மாங்கிஷங்கள் மச்சமாகா
மோகமா மோரோடு கடுகுஉள்ளி
முதிரான காரமொடு பெருங்காயந்தான்
போகமாய்ப் பெண்ணினுட புணர்ச்சியோடு
பேரான நித்திரையுஞ் சோம்பல்தள்ளி
வாகமாம் வாசித்னை மறிந்துக்கொண்டு
மறவாம லிரவுபகல் மனதுஉன்னே. 2

உன்னியே பாலோடு நெய்யைக்கூட்டு
ஒருசேரை சமைத்துண்டு ஒருபோதய்யா
பன்னியே ராமாறு பாலைக்கொள்ளு
பணியாரஞ் சிறுபயறு பழமுந்தேனாம்
குன்னியே கோரக்கர் கற்பமாகும்
கொடியதான வஸ்துவொடு குக்கிடந்தான்
வென்னியே வெள்ளாடு மரைமானாகும்
விதமான காடைகவு தாரியாமே. 3

ஆமென்ற வாசனையா லுப்புத்தேடில்
அழுத்தமாய்க் கட்டியதோ ருப்புக்கூட்டு
போமென்ற புளிமேலே ஆசையானால்
புளியாரை புளியரணை சீயக்காய்க் கொளுந்து
நேமென்ற நெல்லிக்காய் பசலிக்கீரை
நித்தியமாய்க் கூட்டியே கற்பமுண்ணு
ஆமென்ற பயறோடு இள நீருங்கரும்பும்
ஆகாது குளிர்ந்ததண்ணீர் தானுங்காணே 4

தாம்பூலச் சுண்ணம்

காணவே தாம்பூலந் தின்பதற்குக்
கற்பூரச் சிலைசுண்ண முத்துச்சுண்ணம்
பாணவே பவளத்தைச் சுண்ணம்பண்ணு
பரிச்சுண்ண மண்டத்தின் சுண்ணமாகும்
தாணவே தலைமுழுக்கு பசுவின் நெய்தான்
தடவியே பசும்பயறு அரப்பாய்ப்பண்ணி
ஊணவே பட்சத்துக் கொருக்கால்தானும்
உத்தமனே முழுகுதற்கு உண்மைகேளே. 5

முழுக்கு விபரம்

உண்மையாய் மிளகோடு மஞ்சள்நெல்லி
உத்தமமாங் கடுக்காயும் வேப்பம்வித்து
தன்மையாய்ச் சமமாக நிறுத்துக்கொண்டு
தனித்துநின்ற ஆவின்பால் விட்டு ஆட்டி
திண்மையாய் தலைதனிலே தேய்த்துவைத்து
சிறக்கவே ஒருசாம மானபின்பு
வெண்மையாய் வென்னீரில் முழுகிப் போடு
விரைந்ததோர் பட்சத்துக் கொருக்கால்தானே. 6

வழலை வாங்க

தானான காலையிலே வழலைவாங்க
சாதகமாய்க் கரிசாலைச் சாற்றினோடு

ஆனான ஆவின்நெய் சமன்கலந்து
அங்குஷ்ட விரல்தன்னில் தோய்த்துக்கொண்டு
ஊனான உண்ணாக்கின் மேலேசுத்த
ஓங்கியதோர் சிரசில்நின்ற கபந்தான்வீழும்
கானான சங்கிலிபோல் கபந்தான்வீழ்ந்தால்
காயசித்தி யோகசித்தி கடிசிலாச்சே. 7

கடிசான குஞ்சனத்தில் கருவைக்கேளு
கையான தர்ச்சனையாம் விரல்தன்னுள்ளே
எடிசான யேரண்டத் தெண்ணெய்தோய்த்து
இடசாரி வலசாரி திருப்புநூறு
கடிசான பழமலங்கள் கழன்றுபோகும்
பறவைபோல் காலையுன்னிப் பண்பாய்வாங்கு
நெடிசான வாமமெல்லாங் கழன்றுபோகும்
நிசயோக சித்தியொடு காயசித்தே. 8

அஞ்சனம்

சித்தாகக் கண்ணுக்கு அஞ்சனத்தைக்கேளு
செங்கடுக்காய் சுட்டகரி விராகனொன்று
துத்தாகத் துருசுதன்னைச் சீலைக்குள்வைத்து
சிதறாமல் சுட்டபின்பு தூளைவாங்கி
வத்தாக விராகனிடை நிருத்திக்கொண்டு
மடையன்தான் விராகனிடை அஞ்சனமப்படியே
குத்தாக வெண்ணெய்யது பலமும்போட்டுக்
கொட்டியே கிண்ணியிலே காவிச்செம்பே. 9

செம்பாலே அரைத்திட்டு வெண்ணெய்போட்டு
திறமாங்கோ ரோசனைதான் விராகனிட்டு
நம்பாலே நால்சாம மரைத்துமைபோல்
நல்மாட்டின் கொம்பென்ற சிமிழில்வாங்கு
அம்பாலே அந்திசந்தி எள்ளுப்போலே
அழகாக கண்ணிலிட ஒளியோமீறும்

உம்பாலே உள்பார்வை ஒளிவுங்காணும்
ஓராண்டு யிப்படித்தான் உகந்துபோடே. 10

ஆக்கிறாணம்

யோடவே மூக்குக்குப் பொடியைக்கேளு
பெரிதான வறச்சுண்டி வேரைவாங்கி
நீடவே நிழலுலர்த்திப் பொடியாய்ப்பண்ணி
நேரிசையாய் சீலைவடி கட்டிக்கொண்டு
தேடவே குடுக்கைதனி லடைத்துக்கொண்டு
சிறிதாக நுனிவிரலிற் பிடித்துக்கொண்டு
வாடவே வாசியோ டேத்திவாங்கில்
மவுனமாஞ் சிகாரத்தால் ரேசிப்பாயே. 11

ரேசித்தால் நிராதாரத் தடைப்புநீங்கி
நிற்மலமாம் ஆதித்தன் ஒளியோமீறும்
தூசித்தால் சுழிமுனைதான் நெட்டிட்டேறும்
தூசான அழுக்கெல்லாஞ் சிந்திவீழும்
காசித்த கபாலமது கெட்டியாகும்
கண்ணொளிதான் கேசரத்தில் நின்றுபார்க்கில்
ஆசித்த அடுக்காறும் உருவிக்காணும்
அந்தரத்தி னொளியெல்லாம் அருகுமாமே. 12

வயசுக்குத் தக்கபடி

ஆமென்ற வயசங்கே யிருபதாகில்
ஆச்சரியங் கடுக்காயை யிருபதுநாள்கொள்
மூமென்ற வயதங்கே முப்பதாகில்
முயற்சியா லிருபத்தி ஐந்து நாட்கொள்
நாமென்ற வயதங்கே நாற்பதாகில்
நலமாக முப்பது நாள் கடுக்காய் கொள்ளு
தேமென்ற வயதங்கே ஐம்பதனால்
திறமாக முப்பத்து ஐந்துநாளே. 13

நாளான வயதங்கே அறுபதாகில்
நாற்பதுநாள் கடுக்காயை உண்டுவா நீ

ஏழான வயதங்கே யெழுபதாகில்
ஏத்தமாய் நாற்பத்து ஐந்து நாட்கொள்
தாளான வயதங்கே எண்பதாகில்
சதிராக அன்பதுனாள் கடுக்காய்கொள்ளு
தேளான யெண்பதின்மேல் சித்தியில்லை
திரமறிந்து யிப்படியே கற்பங்கொள்ளே. 14

கடுக்கா யுற்பத்தி

கொள்ளவே கடுக்காயி னுற்பத்திகேளு
கூராத விஸ்சய னுரோ கணியுமாகும்
புள்ளவே பிருதிவியும் அமுர்தை சிவந்தி
பேரான திருவிரந்தை அபயன்தானாம்
அள்ளவே அமுர்தந்தான் கடைந்தபின்பு
ஆழியா னமரர்களுக் கமுர்தமீய்ந்து
உள்ளவே கைதனையே உதறும்போது
உற்றதுளி மண்ணில்விழ மரமுமாச்சே. 15

மரமாகி யேழுவகைப் பேதமாச்சு
மகத்தான விசையனென்ற கடுக்காய்சூரணித்து
அரமாகி வெருகடிதான் அமுரிதன்னில்
அளாவியே கொண்டாக்கால் வாதம் போகும்
புரமாகிக் பேய்ச்சுரக்காய் போன்றிருக்கும்.
பெரிதான வாதமகா சித்தியாகும்
நரமாகி நாற்பதுனாள் கொண்டிட்டாக்கால்
நாதமாம் வாதமது நலங்கிப்போமே. 16

போமென்ற ரோகணியின் பிறவிகேளும்
பெரிதாகு மொன்றினால் கீத்துமாகும்
காமென்ற காய்துவராங் கணக்கைப்பார்த்து
கலந்திடித்துச் சூரணமாய்ச் செய்துகொண்டு
ஆமென்ற அமுரிதனில் குழப்பிக்கொண்டு
அதிகமாஞ் சீதமறும் கிறுமினாசம்
வாமென்ற மண்டலந்தான் கொண்டால் கேளு
வன்னியே மிகத்துலங்கி மருவும்பாரே. 17

மருவியே பிருதிவியின் குணத்தைக்கேளு
மருவுகின்ற மேல்தொலிதான் சிறுத்துக்காணும்
தருவவே சதைதானும் பருத்திருக்கும்
தனித்திட்ட கடுக்காயைச் சூரணித்து
அருவவே அமுரியினால் கலக்கிகொள்ளு
ஆமமெல்லாங் கழன்றுபோங் கிருமிவீழும்
நருவவே னாற்பதுனாள் கொண்டாயானால்
நாடிசுத்தி தேகசுத்தி யாகும்நாடே 18

நாடவே அமிர்தையெனுங் கடுக்காய்க்குத்தான்
நலத்தசாதை பெற்றிருக்கும் நிறமுமஞ்சள்
வாடவே காலநோய் தனையகற்றும்
மருவியதை யிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
ஆடவே அமுரிதனில் கலக்கிக்கொள்ள
அடைவாக மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
தாடவே சதையிலுள்ள ரோகமெல்லாம்
சாடுமே சுயம்பாட வாக்குமாமே. 19

வாக்கான சிவந்திக் கடுக்காய்க்குத்தான்
மகத்தான யேமத்தின் வர்ணமாகும்
ஏக்கான திதையிடித்துச் சூரணமே செய்து
ஏத்தமா மமுரிதனை முன்பின்தள்ளி
வாக்கான மண்டலந்தான் கொண்டுவந்தால்
மகத்தா மூலமது வெளியாய்த்தோணும்
நீக்கான வியாதியெல்லாம் நீறாய்ப்போகும்
நிலவரமாய்ச் சடந்தானும் நிற்குந்தானே. 20

நிற்குமே திருவிருதை யெனுங்கடுக்காய்
நிறந்தானும் பஞ்சவர்ண மாயிருக்கும்
தக்குமே யிடித்து நன்றாய்ச் சூரணமே செய்து
தாக்கான சீலைவடி கொண்டுதானும்
நக்குமே மண்டலந்தான் அமுரிதன்னில்
நலமாக வெருகடிதான் கொண்டுவாநீ
தக்குமே சடந்தானும் கற்பாந்தகாலம்
தனித்துநின்ற வாதபித்த சிலேத்மம் போமே. 21

போமேன்ற அபையனாங் கடுக்காய்தானும்
        பெரிதான கருப்புவர்ண மாயிருக்கும்
ஆமென்ற யிதைஇடித்து அரித்துக்கொண்டு
        அமுரிதனில் மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
வேமென்ற மும்மலமுங் களிம்புபோகும்
        விரைந்துநின்ற நாடி யெல்லா முறுக்குமேறும்
ஏமென்ற யென்பதுக்குள் கொள்ளலாகும்
        ஏத்தமாம் அபையனென்ற கடுக்காய்தானே. 22

தானென்ற கருங்கடுக்காய் கையிருக்கில்
        சகலபூ தப்பிரேதஞ் சங்கைசெய்யும்
ஆனென்ற அனேகநாள் சடமிருத்தி
        ஆயுசுதான் மிகவுண்டா யழுந்துந்தேகம்
தேனென்ற சிவன்தானும் நிருத்தஞ்செய்வார்
        சித்தியாய்ச் சாஷ்வதந்தான சிறக்குந்தேகம்
பானென்ற சீலனாய்ப் பத்தியுண்டாய்
        பகர்ந்ததோர் கடுக்காயின் அபையநன்றே. 23

கடுக்காய் உற்பத்தி

நன்றான விசையனென்ற கடுக்காய்தானும்
        நலமான விந்தியதே சத்துற்பத்தி
கன்றான ரோகிணி யெனுங்கடுக்காய்
        கன்னியா குமரிதனி லுற்பத்தியாகும்
பொன்னான பிருதிவிதான் சௌராஷ்டதேசம்
        பேரான அமுர்தந்தான் காசியாகும்
தின்னான சீவந்தி திருவிரதைரெண்டும்
        செயலான மச்சியதே சந்தானென்றே. 24

என்றான அபையனென்ற கடுக்காய்தானும்
        எழிலான தேசத்தில் அபூர்வமாய்க்கிடைக்கும்
கன்றான கருங்கடுக்காய் தெரிசித்தாக்கால்
        காசிதனைத் தெரிசித்த பலத்துக்கொக்கும்
பன்றான பரிசிக்கில் சிவசிந்தையாகும்
        பண்பான ஆக்கிராணம் பண்ணினாக்கால்

தன்னான சடத்திலுள்ள நோயெல்லாம்போகும்
தாயான மனோன்மணியுந் தயைசெய்வாளே. 25

கற்பவிதி

தயையான கருங்கடுக்காய் கிடையாவிட்டால்
சமரசமாம் பொற்கடுக்காய் தூளாய்ப்பண்ணி
அயையான ஆனிமுதல் ஆடி ரெண்டும்
அரிதான வெல்லத்தி னுடனேகொள்ளு
பியையான ஆவணியுங் கன்னிதானும்
பெரிதான யிந்துப்பு கால்வாசிகூட்டி
குயையான அமுரிதனில் கலக்கிக்கொண்டால்
கொடியதோரு ஆமமெல்லாங் கழன்றுபோமே. 26

கழன்றுபோம் அற்பிசியுங் கார்த்திகைக்கும்
கலந்துமே சக்கரையி னூடேகொள்ளு
மழன் றுபோம் மார்கழியுந் தைக்கித்தானும்
மாசற்ற சுக்குகிஷா யத்திற்கொள்ளு
தழன்றுபோம் மாசிபங் குனிக்குத்தானுஞ்
சமரசமா யமுரிதனில் கலக்கிக்கொள்ளு
திழன்றுபோஞ் சித்திரைவை காசிக்குந்தான்
சிறுகுறுஞ்சி தேன்தன்னில் திரட்டிஉண்ணு. 27

செங்கற்றாழை

உண்டுமே கடுக்காயைத் தள்ளிப்பின்பு
உவப்பான சிவப்பாங்கத் தாளைதன்னை
மண்டுமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
மகத்தான திரிதோஷஞ் சாடிப்போகும்
பூண்டுமே முன்கொண்ட உப்புயெல்லாம்
முறிந்துமே சடத்தில் நில்லா வெளியிற்போகும்
கண்டுமே சிவப்பான கத்தாழைதன்னை
கருதியே தின்றாக்கால் சாவுபொய்யே. 28

பொய்யாகப் போகாமல் கத்தாழைதன்னை
பொருந்தியே சோறெடுத்துக் கடுக்காய்த்தூளை

கய்யாரக் கலக்கியே தெளிவிறுத்து
கரண்டிக்குள் ரசம்வைத்துச் சுருக்குப்போடு
மெய்யாக ரசம்கட்டி மணியுமாகும்
மிறளாதே காரமிட்டு உருக்கிப்பாரு
துய்யாச்சு சுப்பிரமாய் கண்விட்டாடும்
துணையாக நாலிலொன்று தங்கம்போடே. 29

நாகக்கட்டு

போடவே நாகமது பலந்தானாலு
பொரிகாரம் பலம்ரெண்டு சாரமொன்று
நாடவே நாகத்தை உருக்கிக்கொண்டு
நற்சிவப்பாங் கத்தாழைச் சாற்றில் சாய்ப்பாய்
மாடவே பொரிகாரம் சாரம்ரெண்டு
வளமாகப் பொடிபண்ணி மேலேதூவு
ஈடவே யிப்படித்தான் யிருபத்தொன்று
எழிலாக சாய்ந்திடவே கட்டிப்போமே. 30

சாய்க்கவே தங்கமது ரவியுமாகும்
தாதுவென்ற அறுபத்து னாலுங்கட்டும்
வாய்க்கவே உபரசங்கள் சத்துமாகும்
மருவி நின்ற நாகமது உருகும்போது
காய்க்கவே கனகமது கால்தான்போடு
கட்டுகின்ற நாகமப்படியேபோடு
தேய்க்கவே தாளகமுங் கெந்தியொடுசிலையும்
சிறப்பான வெங்காரப் பொடியுங்காலே. 31

காலோடு நாலையுந்தான் கத்தாழைநீரில்
கலந்தரைத்து உண்டைபண்ணிக் காயவைத்து
சாலோடு சரக்கெல்லா முருகும்போது
தாக்கிடுவாய் ஒவ்வொன்றா யுண்டைதன்னை
நாலோடு தயிலத்தை உண்டை வாங்கி
நலமான களங்காகும் நூற்றுக்கொன்று

வேலோடு வெள்ளியிலே குடுத்தாயானால்
விரைந்து நின்ற மாத்ததுவு மெட்டதாமே. 32

எட்டாத செங்குமரி கிடையாவிட்டால்
ஏத்தமாம் வரிக்குமரிச் சோறுதானும்
தட்டாத சதுரக்கள்ளிக் காய்தானைந்து
தனித்துரெண்டும் அமுரியிலே கரைத்துக்கொள்ளு
வெட்டாத மண்டலந்தான் விரைந்துகொள்ளு
வியந்துடம்பின் நின்றபுளி வீழ்ந்துபோகும்
கட்டாக முன்சொன்ன கற்பந்தானும்
காலமே கொண்டபின்பு கருதிக்கேளே. 33

மயக்கம் தியக்கம் மாற கஷாயம்

கருதியே கருவேம்பு முருங்கையீர்க்கு
கற்கண்டு சுக்கோடு நாலுதானும்
அருதியே அரைப்பலந்தா னிருத்துக்கொண்டு
அறிந்துமே ரெண்டீர்க்கும் வறுத்துபோடு
நருதியே ரெண்டையுந்தா னறுக்கிக்கொண்டு
நல்லதண்ணீர் தனில்காய்ச்சி நாலிலொன்றாய்
மருதியே மாலையிலே கொள்ளவேதான்
மயக்கமொடு தியக்கங்கள் மாறிப்போமே. 34

மாறியே கடுக்காயை உண்ணும்போது
மறவாமல் வழலைதனைத் தினமும் வாங்கு
காறியே காயசித்தி யென்பதுக்குள்நன்று
கைகடந்தா லாகாது கடினமெத்த
ஆறியே கடுக்காய்க்கு மலம்போகாட்டால்
அரகரா வாதபித்த தேகமாகும்
தேறியே சிலபேற்கு போகாமற்சிக்கும்
திறமாகக் கழியாட்டால் சித்தியில்லைதானே. 35

சிவதைச் சூரணம்

தானான சிவதைதனைப் பாலிற்போட்டு
தனித்துமே அடுப்பேத்தி யெரித்துக்கொண்டு

ஊனான துலர்த்தியே யிடித்துநய்ய
உறுசீலை வடிகொண்டு சூரணமே செய்து
கானான கடுக்காய்த்தூள் ரெண்டுபங்கு
கலர்சிவதைச் சூரணந்தான் ஓர்பங்காக்கி
கூனான அமுரியிலே குளப்பிக்கொள்ளு
கூட்டோட ஆமமெல்லாங் கழன்றுபோமே. 36

மிளகு கற்பம்

போமென்றே யிதைவிட்டு கற்பங்கேளு
புகழாக ஐந்தைந்தாய் மிளகையேற்றி
ஏமென்று யிருபதுநாள் தொண்டுவாநீ
இறக்கியே அமுரியிலே யிருபதுநாள்கொள்ளு
வாமென்ற மாலையிலே அறுகம்வேரு
வண்மையாய் ஒருபலந்தா னிடித்துறய்ய
வேமென்ற மிளகதுதா னிருபத்தைந்து
மிக்கான தண்ணீரில் எட்டிலொன் றாய்க்காய்ச்சி
பாமென்று யிறக்கையிலே பாக்களவுவெண்ணை
பாலித்துப் பாங்காகக் கொண்டிடாயே. 37

மலங்கழறச் சூரணம்

கொண்டிடுவாய் மண்டலந்தான் குவிந்தபின்பு
குஞ்சரத்து மலத்தையெல்லாம் கழட்டுதற்கு
முண்டிடுவாய் முன்சொன்ன படியேதீரு
முசிந்தபின்பு மிளகுண்ட பின்புகேளு
கண்டிடுவாய் கடுக்காய்தான் பலமும்நாலு
கருதியதோர் திப்பிலியுஞ் சுக்கோடொக்க
ஒண்டிடுவாய் சீரகமும் ஓமம்யிந்து
உருக்கியாம் நருக்கென்ற மூலந்தானே 38

மூலந்தான் வகையொன்று பலந்தான்கூட்டி
முனிந்திடித்துக் கடுக்காயின் விரையைத்தள்ளி

தூலந்தான் சீலைவடி கட்டிக்கொண்டு
துப்புரவாய் வெறுகடிதான் வெந்நீரில்கொள்
ஆலந்தான் அபானமது கீழேனோக்கும்
ஆடையிலும் ஓடையிலும் மூலத்துண்ணு
தாலந்தான் சஞ்சார சமாதியாகும்
தனித்தபின்பு அன்னத்தின் பொடியைக்கேளே. 39

கேளுமே மிளகோடு திப்பிலியுஞ்சுக்கு
கெடியான சீரகமு மதியினுப்பும்
காளுமே கருவேம்பி னிலையினோடு
கலர்சமனாய் வகையொன்று பலந்தானொன்று
தாளுமே பெருங்காயம் பலமுங்கால்தான்
தனித்துமே சூரணித்து வைத்துக்கொண்டு
ஆளுமே அன்னத்தின் நடுவேவைத்து
ஆவின்நெய் விட்டுமே பிடித்துஉண்ணே 40

உண்ணவே அபானமது கீழேநோக்கும்
உத்துப்பார் லெச்சயங்கள் உருவித்தோற்றும்
எண்ணவே கடுக்காயு மிளகுதொட்டு
கைமுறையா யுண்ணயிலே முறிந்தானால்
தண்ணவே சயமெடுக்கும் தங்கக்கற்பம்
தாக்காக வுண்டுடனே தீருந்தீரும்
துண்ணவே உதரத்தில் நோய்கள்வந்தால்
சுகமாக அப்பிரேகக் கற்பங்கொள்ளே. 41

கற்பம் சாப்பிடுவதால் ஏற்படும் மாறுதல்களுக்குப் பரிகாரம்.

கொள்ளவே மலஜலமுங் கட்டித்தானால்
குறிப்பாக காந்தமென்ற கற்பங்கொள்ளு
அள்ளவே உடம்பசந்து வீங்கிற்றானால்
ஆதியா மிரும்பினுட கற்பங்கொள்ளு
கள்ளவே கண்மயங்கி மறைந்துதானால்,
கலங்காதே கற்பூர சத்தைத்தின்னு

உள்ளவே கடிவிஷம்போ லுடம்பில்வீழ்ந்தால்
உருதியாங் கற்பத்தை உரைக்கக்கேளே. 42

கற்பமுறிந்தால்

உரைக்கவே வீழிவேர் சூரணித்து
உறுதியாய் சூதகற்பம் வைத்துக்கொண்டால்
பரைக்கவே பதினெட்டுக் குட்டம் போகும்
பாங்கான கல்பத்தால் வந்ததோஷம்
புரைக்கவே போகவொரு கர்ப்பங்கேளு
போக்காக அப்பிரேகச் சத்துதானும்
தரைக்கவே வொருபலத்தில் அரைப்பலமாந்தங்கம்
தாக்கியே ஒன்றாக உருக்கிக்கொள்ளே. 43

உருக்கியே தங்கமிடை செயசூதம்போட்டு
உத்தமமாங் கெந்தகத்தை சுத்திபண்ணி
மருக்கியே யிடைக்கெல்லாஞ் சரியதாக
மாசற்ற கெந்தகத்தை ஓட்டிலிட்டுருக்கி
நருக்கியே மருந்தெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி
நலமான தயிலத்தல் பிசறிக்கொண்டு
பெருக்கியே பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
பெரிதான வாலுகையி லெரித்திடாயே. 44

எரித்திட்டுப் பனிரெண்டு சாமந்தீப்போட்டு
இதமாக ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
அரித்திட்டு அருணநிற மாயிருக்கும்
ஆயிரத்துக் கொன்றிடவே அதிகவேதை
மரித்திட்டே னென்பார்க்கு மார்பிலாணி
வகையாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
உரித்திட்டு உகாந்தவரை யிருக்குந்தேகம்
யோகசித்தி காயசித்தி உறுதியாமே. 45

உறுதியாய்ப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
உத்தமனே முறிந்தகற்ப முற்றிந்தேறும்

குறுதியாய்க் கற்பத்தால் முறிந்த தோஷம்
கோடிவித மானாலுங் குலாவித்தீரும்
வறுதியாய் வாசனையில் நினைவுவேறாய்
வரிசையா யேறாட்டால் கொழுகிக்கொள்ளும்
நிறுதியாய்ச் செந்தூர முண்டாயானால்
நிற்பிஷந்தான் மருவயிலே நிசமுமாமே. 46

பத்தியக்குறை விபரம்

நிசமான கற்பங்கள் தின்னும்போது
நீக்கான சடத்துக்கு வருத்தமேது
கசமான கற்பத்தைத் தின்றுகொண்டு
காயத்தில் நோயெல்லாம் தீர்ந்தபின்பு
புசமான பெண்ணோடே புணர்ச்சிசெய்தால்
பேரான சயரோகம் பண்ணும்பாரு
பசமான கற்பமுண்போன் பத்தியத்தை விட்டு
பயறோடு பழவகைகள் தின்றால்கேளே. 47

கேளப்பா நீர்கட்டு மலமுங்கட்டும்
கெடியான தோஷோடு கைகால்சோரும்
தூளப்பா தும்பைச்சார் கொண்டாயானால்
துளித்துமே யிறங்கிரது துறந்துவீழும்
வேளப்பா கற்பமுண்போன் புளிதின்றாக்கால்
மிடுக்கான பெருவயறா யுப்பலாகி
காளப்பா கால்கைக ளதைப்புயேறி
கால்கடுப்பு கைத்திமிரு மாகுந்தானே. 48

தானென்ற கற்பமுண்டோன் கிழங்குதின்றால்
தன்னுடம்பில் சோகையொடு பாண்டுவாகும்
மீனென்ற மாங்கிஷங்கள் மீறித்தின்றால்
மிக்கான மயக்கமொடு சுரமுமாகும்
மோனென்ற தாகத்தில் மோருகொண்டால்
மிகையான குன்மவலி மிடுக்குமாகும்
பானென்று பச்சையுப்பு தின்றானானால்
பட்டுதடா கண்ரெண்டும் பரிந்துகாணே. 49

சிவகரந்தைக் கற்பம்

காணவே நாறுகின்ற கரந்தைதன்னை
கலங்காமல் சமூலந்தான் பிடுங்கிவந்து
பூணவே நிழலுலர்த்திக் கொண்டுநீதான்
உகந்துமே யிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
பாயவே பால்நெய்யில் தேனிற்கொள்ளப்
பாங்கான திங்களொன்றில் சடநாற்றம்போம்
வாணவே திங்கள்ரெண்டில் வாதம்போகும்
மருவுகின்ற மூன்றுதிங்கள் பித்தம்போமே. 50

போகுமே நாலுதிங்கள் குஷ்டமெல்லாம்
புகழான ஐந்துதிங்கள் வன்னிமீறும்
நாகுமே ஆறுதிங்கள் ஞானமீறும்
நலமான ஏழுதிங்கள் தேகம்பொன்னாம்
ஏகுமே யெட்டதனிற் சட்டைபோகும்
ஏத்தமாய் ஒன்பதிலே ககனங்கொள்ளும்
பாகுமே பரமசிவன் சடையில்வைத்தார்
பாங்கெல்லாங் கண்டுணர்ந்த படிதானென்றே. 51

என்றான கரந்தையைத்தான் கொண்டுவந்து
யிடித்துபடி சாறுவடி கட்டிக்கொண்டு
கன்றான கரண்டிதனைத் துப்பரவாய்விளக்கி
களிம்பகற்றிச் சூதத்தை அதிலேவிட்டு
தன்றான கரியோட்டில் வைத்துஊதி
சாறுதான் சுருக்கிட்டு நாலுசாமம்
பன்றாகக் கட்டியது வெண்ணெய்யாகும்
பாங்கான வெண்ணெய்யெலாம் வாங்கிக்கொள்ளே. 52

வாங்கியே உண்டைபோல் வைத்துக்கொண்டு
மறுபடியு மிலையரைத்துக் கவசங்கட்டி
தாங்கியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போட்டுத்
தப்பாமல் மறுபடியு மிலையரைத்து
தேங்கியே பத்துவிசை புடத்தைப்போடே
திரண்டுமே மணிபோலக் கரியிலாடும்

ஓங்கியே உண்டைதனைக் குகையிலிட்டு
உருகையிலே நாலிலொன்று தங்கம்போடே 53

தங்கத்தி னிடையொக்க நாகம்போடு
தாங்கியே கலந்தொன்றாய் உருக்கிவாங்கி
பங்கத்தின் கல்வத்தி லதனைவிட்டு
பாங்காகப் பொடித்திட்டு பொடிக்குப்பாதி
லிங்கத்தைக் கூட்டியே தாளகமுங்கெந்தி
நேரான சிலையோடு கால்வாசிகூட்டி
அங்கத்தின் கரந்தையென்ற சாறுதன்னால்
அரைத்துமே பொடியாக்கி மேருக்கேற்றே. 54

ஏற்றியே பனிரெண்டு சாமந்தீயை
எளிலான கதிராலே கிண்டிப்பாரு
மாற்றியே மாதளம்பூப் போலேநிற்கும்
மாசற்ற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
கோற்றியே கொடுத்தாக்கால் கனகமாகும்
கூர்ந்துமே பணவிடைதான் கரந்தையிலேயுண்ணு
தேற்றியே மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
சிவந்தெழுந்த சூரியன்போல் முகமாந்தேறே. 55

வெண்கரந்தை

தேறியே சங்கநிற மாங்கரந்தை
தேடியே பாக்களவு பாலிலுண்ணு
மாறியே மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
மாசற்ற சந்திரன்போல் முகமுமாகும்
வீறியே வெள்ளைமயிர் காகமயிராகும்
மேனியுமோ சிக்கென்று சிவந்துமின்னும்
ஊறியே அமுர்தந்தான் யோகத்திற்பார்த்து
உத்தமனே அமுர்தத்தை உண்ணுஉண்ணே. 56

உண்டுமே உமிழ்ந்தாக்கால் கல்லோடுபழுக்கும்
உதந்தகண்கள் செண்பகத்தின் கண்போலாகும்
அண்டுமே வெண்கரந்தை கொண்டுவந்து
அதிகமாம் படிசாறு பிழிந்துவைத்து

தொண்டுமே அயக்கரண்டி கத்திசெய்து
சுத்தித்த சூதத்தை அதிலேவிட்டு
நண்டுமே நால்சாமுஞ் சுறுக்குப்போட
நலமாக வெண்ணெய்யாம் வழித்துவாங்கே. 57

வாங்கியே கிழிபோலே கட்டிக்கொண்டு
மாசற்ற சூடனுட தீயிலிட்டு
ஆங்கமாம் ஆரையிலைக் குள்ளேவாட்டு
அதிகமா மத்தங்காய்க் குள்ளேவாட்டு
மூங்கியே முன்கரத்தை கவசங்கட்டி
மூன்றுபுடம் போட்டெடுத்து உருக்கிப்பாரு
தாங்கியே தங்கம்போ லுருகியாடும்
தகர்த்துடைத்தால் வைரம்போல் தளுக்காம்பாரே. 58

பாரென்ற சூதமணி யெடுத்துப்பார்த்தால்
படிகத்தின் ஒளிபோலப் பத்திப்பாயும்
காரென்று உருக்கினால் கண்விட்டாடும்
கதிர்தெடுத் துடைத்தக்கால் நொறுங்குந்தூளாய்
கூறென்று குகையில்வைத்து உருகும்போது
கொடிதான நவலோகம் நீட்டினாக்கால்
தாரென்று தவளையைப்போல் விழுங்கிப்போடும்
தனித்தபச்சைச் சரக்கூட்டில் தங்கிப்போமே. 59

தங்கிப்போம் பால்மதுதேன் தன்னையுண்ணும்
சாராயந் தனையருந்தும் விஷம்பட்சிக்கும்
மங்கிப்போ மாதருட ருதுபொசிக்கும்
மாசற்ற சூரியன்போல் வர்ணமாகும்
தங்கிப்போம் பூரணதெரி சனமுமாகும்
செபம்பண்ணில் யெழுகோடி மந்திரமுஞ்சித்தி
உங்கிப்போம் சிவவிந்தைக் கட்டினோர்க்கு
ஒருக்காலுஞ் சாவில்லை உண்மைதானே. 60

உண்மையாங் குளிகையைச் செந்தூரம்பண்ணு
உற்பனமாய்க் குருபண்ணு களங்குபண்ணு
வண்மையாய்ச் செந்தூரம் பணவிடை தானிறுத்து
மண்டலந்தான் வெண்கரந்தை தன்னிலுண்ணு

திண்மையாஞ் சிவன்தின்று சடையில் வைத்தார்
சிறப்பாக யான்தின்ற அனுபோகத்தை
எண்மையா யிந்நூலில் எழுதிப்போட்டேன்
எனைப்போலே யாகவென்று யிசைத்திட்டேனே. 61

கருங்கரந்தை

இசைத்திட்ட கரந்தையைத்தான் கருப்பாய்ப்பண்ணி
இதமாக நிழலுலர்த்தி சூரணமேசெய்து
நசைத்திட்ட நாலிலொன்று கெந்திசூதம்
நாட்டியரை கருப்பான் கரந்தைதன்னால்
புசைத்திட்டுக் கருப்பாகப் பொடியாய்ப்போகும்
போட்டுமே சூரணத்தில் பிசைந்துகொண்டு
திசைத்திட்ட தேனாலே அரைத்துமைப்போல
சிறுகவே உண்டையது கண்டைக்காயே. 62

சுண்டக்கா யளவுமண் டலந்தான்கொள்ள
சோபமில்லை தாபமில்லை மயக்கம்போச்சு
பண்டக்காய் காயத்தில் பதைப்புபோச்சு
பருத்திட்டுக் கண்ரெண்டும் பார்வையாச்சு
உண்டைக்காய் உதரத்தில் கிருமிபோச்சு
உயர்ந்திட்ட வாசனைத்தான் சடத்திலாச்சு
மண்டைக்காய் சிரசுதனில் வருத்தம்போச்சு
மாசற்ற வெண்டதுபோல் சடமுமாச்சே. 63

கொட்டைக்கரந்தை

ஆச்சுதே கொட்டை யாங் கரந்தைதன்னை
அதிகமாய் சமூலந்தான் பிடுங்கிவந்து
வாச்சுதே நிழலுலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு
வடிகட்டி நாலிலொன்று கற்கண்டுசேர்த்து
வேச்சுதே வெருகடிதூள் வெந்நீரில் கொள்ள
மிடுக்காகும் கால்கைக்கிப் பெலனுண்டாகும்

ஏச்சுதே வாசியென்ற குதிரைதன்னை
யேத்தியே முளைகட்டி யிருக்குந்தானே. 64

தானான கொட்டையாங் கரந்தைதன்னை
சமூலந்தான் பிடுங்கிவந்து சாறுவாங்கி
ஆனாக அயக்கரண்டி தன்னில்சூதம்
அமுந்தவிட்டு மேலாகச் சுருக்குப்போடு
நானான நால்சாமஞ் சுருக்கிட்டாக்கால்
நல்லவெள்ளிக் கம்பிபோல் ரசமுமாகும்
கானான யிலையரைத்துக் கவசங்கட்டி
காரியமாய் லெகுபுடமாய்ப் போட்டிடாயே. 65

போட்டிடுவாய்ப் புடம்பத்து யிலைக்கவசங்கட்டி
போரான குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
நாட்டிடுவாய் தங்கமது நாலுக்கொன்று
நாகந்தான் தங்கத்தி னிடையேகூட்டி
காட்டிடுவாய் கல்வத்தில் நொருக்கிக்கொண்டு
கரந்தையென்ற சாற்றாலே அரைத்துமைபோல்
பூட்டிடுவா யுலரவைத்துப் பொடியாய்ப்பண்ணி
பேரிதுக்குச் சரிகெந்தி கூட்டிக்கொள்ளே. 66

கொள்ளவே ஓட்டிலிட்டு கெந்தகத்தையுருக்கி
குறித்தமுன் பொடிபோட்டு வறுத்துப்போடு
கள்ளவே கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
காணிக்கி யெட்டிலொன்று தாளாகமுஞ்சிலையும்
வள்ளவே கரந்தை யென்ற சாற்றரைத்து
வாகாக உலரவிட்டுப் பொடியாய்ப்பண்ணி
தெள்ளவே காசியென்ற மேருக்கேற்றிச்
சிலாகையிட்டு சிவந்தபதம் தீயையாத்தே. 67

மாத்தியே மண்டலந்தான் செந்தூரத்தை
மதுதன்னில் குழைத்துபண விடைதானுண்ணு
தேத்தியே சிவந்தகதிர் போலேதேகம்
சிறப்பான லோகத்தில் ஆயிரத்தொன்றிய
பாத்தியே பத்தரையே மாத்துக்காணும்
பதினாறு வயசாகும் பலிப்பாம்பாரு

யேத்தியே வாசியென்ற யோகம் பார்த்தால்
யிருந்திடுமே கற்பாந்த காலத்தானே. 68

சிகப்பு கொட்டைக்கரந்தை

தானென்ற செங்கரந்தைக் கொட்டை தன்னை
தனிச்சாறு படிரெண்டு அளந்துகொண்டு
நானென்ற நாகமது பலந்தானெட்டு
நவச்சாரம் வெங்காரம் பலந்தானொன்று
ஏனென்ற பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டு
யேற்றமாம் யிலுப்பைநெய் விட்டுருக்கி
வேனென்ற வெங்காரப் பொடிமேல்தூவி
விரைந்து நின்ற சார்தன்னில் சாய்த்திடாயே. 69

சாய்த்திட்டுப் பதினொருக்கால் பின்பு நீ தான்
தகடுதட்டி லேசாகச் சதுரமாக்கி
காய்த்திட்ட கல்லுப்பு நாகமிடையெடுத்து
கல்லுப்பைச் செங்கரந்தைச் சாறுதன்னால்
ஆத்திட்டு அரைத்துமே தகட்டிலப்பி
அசையாம லகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போட
மாய்த்திட்டு ஆறவிட்டு கல்வத்திட்டு
மருவியரைத் தொன்றாக வில்லைகட்டே. 70

கட்டியே ஐம்பதெரு அடுக்கிப்போடு
கனல்குளிர்ந்த பின்புதா னெடுத்துக்கொண்டு
கொட்டியே கல்வத்திற் சாறதனாலரைத்து
கூர்ந்துமே பத்துவிசை போட்டெடுத்து
திட்டியால் பார்த்தாக்கால் சிகப்புமாகும்
சிறந்திதுக்கு நாலிலொன்று சூதங்கட்டி
வெட்டியே வெங்காரப் பொடியோடுசிலையும்
மீறாமல் சூதமிடை கூடப்போடே. 71

போட்டுமே லெகுபுடமாய் ஐந்துபோடு
பேரான வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று
நீட்டுமே பத்தரையே மாற்றுக்காணும்
நிலைத்துண்ணு செங்கரந்தை தன்னில்வைத்து

மாட்டுமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
வாசியெல்லா முள்ளடங்குஞ் சாவோயில்லை
தூட்டுமே காலாங்கி நாயன்செய்த
சூட்சமாங் கற்பத்தை திறந்திட்டேனே. 72

விஷ்ணு கரந்தை

திறந்திட்ட விஷ்ணுகரந்தை தனைக்கொணர்ந்து
செப்பமாய் மண்டலந்தான் பாலிலரைத்துண்ணு
மறந்திட்ட நினைவெல்லாம் மருவியுண்ணும்
மாசற்ற யெலும்புக்குள் கரந்தான் போகும்
கறந்திட்ட தேகமது கருத்துமின்னும்
கண்ணொளிதான் யோசனைதூ ரந்தான்காணும்
பிறந்திட்ட சுவாசமெல்லா மிறுகியேறும்
ஏற்றமாஞ் சுழிமுனையுந் திறந்துபோமே. 73

வெள்ளை விஷ்ணு கரந்தை

போமென்ற வெள்ளைவிஷ்ணு கரந்தைதன்னை
பிடுங்கிவந்து நிழலுலர்த்தா யுணர்த்திக்கொண்டு
ஏமென்று யிடித்துச் சூரணமேசெய்து
எழிலாக மண்டலந்தான் தேனிலுண்டு
சாமென்ற சாவுபொய்யாஞ் சதுர்முகவன் படைப்பு
தப்பியே சதாகோடி தரித்திருக்கும்
காமென்ற கருவூரார் கொண்டகற்பம்
காரணமா மடியார்க்குக் கருதினாரே. 74

கருதியே வெள்ளைவிஷ்ணு கரந்தை தன்னை
கனமாகப் பிடுங்கிவந்து வைத்துக்கொண்டு
அருதியே அயச்சட்டி அடுப்பிலேற்றி
அதிகமாய்க் காரீயந் தன்னைவைத்து
மருதியே உருகவிட்டு வாங்கிக்கொண்டு
வருத்திடுவா யிலைபோட்டு யிரும்பினாலே
நருதியே நால்சாமம் வருத்தாயானால்
நாட்டமாம் செம்பருத்தப் பூப்போலாமே. 75

பூப்போல செந்தூரம் பொருமிப்போகும்
பேராக ஆறவிட்டு வாங்கிக்கொண்டு
தீப்போலா மனோசிலையும் நாலத்தொன்று
செயமான வெங்காரப் பொரிதான் கூட்டு
தூப்போலச் சூதமது நாலிலொன்று
சுத்தமாங் கத்தாழஞ் சாற்றிலாட்டு
மூப்போலே மூன்றுபுடம் போட்டெடுக்க
முதுமையாய் ரவிதனிலே நூற்றுக்கொன்றே. 76

நூற்றுக்கு ஒன்றான செந்தூரத்தை
நுகர்ந்துமே மண்டலந்தான் தேனிலுண்ண
பார்த்துக்கொண்டே பெண்ணைத் திரிந்திடாதே
பாழான மனதுதனைப் பரவொட்டாதே
கார்த்துக் கொண்டேயிருநீ வாசியோடே
கலந்துமே கேசரியில் கருத்தையுண்ணு
மாற்றுக்கொண் டேறிவிடுஞ் சடமுந்தானும்
மகத்தான சித்தியிது மருவிப்பாரே. 77

சூரியகாந்தி விபரம்

பார்பருதி காந்தியென்ற பூவைவாங்கி
பண்பாக நிழலுலர்த்திச் சூரணமேசெய்து
நேராவின் பால்தனிலே வெருகடிதான்கொள்ளு
நிசமாக மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
கார்கருகி யிடியிற்குள் பயமோயில்லை
கலந்துநின்ற கேசரத்தி லாடலாகும்
வார்கருகிச் சட்டைகக்கி மதன்போலாகும்
மகத்தான அமுர்தமுண்ட மார்க்கந்தானே. 78

அயச்செம்பு

மார்க்கமாய் அரப்பொடிதான் புதிதாய்வாங்கி
மகத்தான பழசாற்றி லூரவைத்து
கார்க்கமாங் களிம்பெல்லாங் கழுவிப்போட்டு
காரியமாய்ச் சூரியகாந் தியதன்பூவை

தீர்க்கமா யிடித்துமே பிழிந்துகொண்டு
சேந்தஅரப் பொடிதன்னை ஊரவைப்பாய்
ஆர்க்கமா யைந்துநா ளூறப்போட்டு
அதினோடே வெங்காரங் கூட்டக்கேளே. 79

வெங்காரக் கட்டு

கூட்டவே வெங்காரப் பலகைகேளு
குறித்த உத்தாமணியின் சாறுவாங்கி
தாட்டவே பலகைதனில் தோய்த்துத்தோய்த்து
சமத்தான ரவிதனிலே போட்டுவைப்பாய்
பாட்டவே பத்துநாள் போட்டபின்பு
பாங்கான லிங்கமது சுருக்குப்போட
தூட்டவே சூரியகாந்தி யிலைச்சார்தன்னில்
சுருக்கிடவே நால்சாமங் கட்டிப்போமே. 80

கட்டியதோர் லிங்கமது பலந்தானொன்று
கல்லான காரமது பலந்தானொன்று
மட்டியதோர் பூச்சாற்றி லரைத்துமைபோல்
வளமாக மூன்றுபங்கு பண்ணிக்கொண்டு
ஒட்டியதோர் முன்வைத்த அரப்பொடிதானாலில்
உறுதியாய்ப் பிசைந்துவைத்து ஒருநாள் தானும்
தெட்டியதோர் குகையிலிட்டு சில்லுப்போட்டு
திரளவே சரவுலையி லுருக்கியாட்டே. 81

ஆட்டையிலே களிபோலே உருகும்பாரு
அடித்தரமே அயமெல்லாம் பொறுக்கிக்கொண்டு
மூட்டையிலே முன்மருந்து பிசரிவைத்து
முதிர்ந்துமே உருக்கினால் மணியுமாகும்
பூட்டையிலே பின்பொருக்கால் மருந்திட்டாட்டு
பேரான சூரியன்போல் ரவியுமாகும்
காட்டையிலே மதிதன்னில் பத்துக்கொன்று
கனகமது ஐந்தாகுங் கண்டுதீரே. 82

தீரவே செந்தூரஞ் செய்யக்கேளு
சிறப்பான அயச்செம்பு உருகும்போது

தாரவே தங்கமது நாலுக்கொன்று
        தாக்கியே உருக்கியபின் தகடுதட்டி
ஆரவே அதின்மேலே பூசக்கேளு
        அரிதாரஞ் சிலைகெந்தி சூதத்தோடு
வேரவே வீரமொடு அரைக்கால்வாசி
        மிகக்கூட்டி அயச்செம்புத் தகட்டிற்பூசி
மூரவே புடம்போட்டு பின்புதானும்
        முன்மருந்து பூசியே புடத்தைப்போடே. 83

புடம்போடக் கருப்பாக நொறுங்கிப்போகும்
        பொரிகாரம் பொரித்தெடுத்து நாலத்தொன்று
மடம்போட்ட மனோசிலையும் நாலத்தொன்று
        மாசற்ற சூதமது நாலத்தொன்று
கடம்போட்ட காந்திப்பூச் சாற்றரைத்து
        கசகாமல் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
நடம்போட லெகுவாகப் புடத்தைப்போடு
        நவலோகம் நூற்றீய யேமமாமே. 84

ஓரிலைத்தாமரை

ஏமமாம் ஓரிலைத்தா மரைசமூலம்
        இணைத்துமே சூரணித்து நெய்யிற்கொள்ள
சேமமா யுடம்பில்நின்ற வேகமெல்லாம்
        சிதைந்துமே போய்விடுஞ் சிறுநீர்தானும்
காமமாய்க் குளிர்ந்துவிடும் கண்புகைச்சல்
        காமாலை வறச்சியொடு கடியபித்தம்
வாமமாய்ப் போடுவிடுமண் டலந்தான்கொள்ளு
        மகத்தான ரோகமெல்லாம் மாறிப்போமே. 85

விடத்தலைவேர்

மாறவே விடத்தேரின் வேர்ப்பட்டைவாங்கி
        மருவநன்றா யிடித்தரித்துச் சூரணமாக்கி
தாறவே பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு
        தளுக்கான சூதமது பலந்தானாலு

கூறவே குலாமல்லிச் சாற்றினாலே
குலாவியரைத் தென்சாமம் பொடியாய்ப்பண்ணி
தேறவே நாற்பதுநாள் தேனிற்கொள்ளு
சில்விசமாம் பதினெட்டுக் குட்டம்போமே. 86

சீந்திலிப்புரம்

போமென்ற பொற்சீந்தி யானால்நன்று
புகழான சிகப்புநன்று கருப்புநன்று
நாமென்று கிடையாவிட்டால் நல்லசீந்தி
நறுக்கியே துண்டுதுண்டாய்க் கிழித்துப்போடு
ஏமென்று நிழலுலர்த்தி யிடித்துத்தூளாய்
ஏத்தமாய் வடிகட்டிச் சூரணமேசெய்து
தாமென்ற நாலிலொன்று சக்கரையைக்கூட்டி
சமத்தாக வெருகடிதூள் மண்டலந்தான்கொள்ளே. 87

கொள்ளவே குன்மமொடு சத்திவிக்கல்
கொடிதான அத்திசுரம் மெய்மறத்தல்
விள்ளவே வெகுமூத்தி ரக்கிரிச்சம்
மிக்கநீர்க் கடுப்போடு மேனிகன்னல்
தெள்ளவே சிரசிலுள்ள வாய்வெல்லாந்தான்
சிறந்துமே அமுர்தத்தால் நாடிசுத்தி
கள்ளப்பா காமப்பா லுடம்பிலூறும்
கணக்கான அமுர்தசஞ் சீவிதானே. 88

வேம்பு

சஞ்சீவி யாகும்நூ றாண்டின்வேம்பின்
சதைப்பட்டை வெட்டிவந்து நிழலுலர்த்தி
துஞ்சீவி யிடித்துச் சூரணமேசெய்து
சுத்தமாங் கருங்குன்றிச் சாறுவாங்கி
பஞ்சீவி ஐந்துவகை பாவுகமேபண்ணி
பருதிமுன்னே பரப்பியே வடிகட்டிக்கொண்
டஞ்சீவி கற்கண்டு வாலிலொன்றுசேர்த்து
நலமாக மண்டலந்தான் தொண்டிடாயே. 89

கொண்டிட்டால் வயிரம்போ லிருகுந்தேகம்
குறிப்பான கண்ரெண்டுஞ் சிகப்புமாகும்
முண்டிட்டா லூழிவினைப் பயனும்போகும்
உகர்ந்தமாங் கற்பவரை இருக்குந்தேகம்
நின்றிட்டால் நரம்பதுவு முறுக்குமாகும்
நரைதிரையு மாறுமே ஞானமுண்டாம்
ஒன்றிட்டால் யோகத்தி லுறுதியாகும்
ஒருக்காலுஞ் சாவில்லை உண்மைதானே. 90

கருவேம்பு

உண்மையாய் கருப்பாக வேம்புண்டாக்கி
உகந்துமே மண்டலந்தான் கொண்டாயாகில்
வெண்மையாஞ் சரீரமது கருவண்டுபோலாம்
மேனியினில் ரோமமெல்லாம் நிமிர்ந்தெழும்பும்
தன்மையாய்ச் சடந்தானுங் கற்பாந்தகாலம்
சமாதியிலே யிருக்கலாந் தழுக்காய்க்காணும்
ஒண்மையா யிருட்டறையி லிருந்தாயானால்
உதிக்கின்ற கதிர்போலே யிருக்கும்பாரே. 91

சர்க்கரை வேம்பு

பாரென்ற மலைதோறுஞ் சர்க்கரைவேம்புண்டு
பட்டைதின்றால் கற்கண்டு போலேயாகும்
காரென்ற யிலைதின்றால் கரும்புபோலாம்
காய்தின்றால் மாம்பழத்தின் ரசனையாகும்
வேரென்றால் கஸ்தூரி வாசம்வீசும்
விரைதின்றால் மிக்கநெல்லிக் கனிபோலாகும்
தாரென்ற சமூலந்தான் சூரணமேசெய்து
தனியாவின் பால்தனிலே சமத்தாயுண்ணே. 92

உண்ணவே மண்டலத்தில் கெவுனசித்தி
யோகசித்தி லோகசித்தி உயர்ந்தசித்தி
விண்ணவே வேர்தன்னிற் சூதங்கட்டும்
மிக்கான இலைதன்னில் நாகங்கட்டும்

கண்ணவே காயதனில் செம்புநீறும்
கடியதொரு விரைத்தயிலம் தாதுகட்டும்
பண்ணவே பட்டைதனி லுப்புக்கட்டும்
பாங்கெல்லாம் யான்சொன்ன படியேபாரே. 93

படியான சர்க்கரையாம் வேம்பின்காயை
பக்குவமா யிளம்பிஞ்சு பருவம்பார்த்து
கடிதான திடித்துமே சாறுவாங்கி
காய்ச்சியே கொலுதன்னைத் தோய்த்திட்டாக்கால்
எடியான அயந்தானும் யேமமாகும்
ஏத்தமாம் பூச்சாற்றில் செம்பேயாகும்
நெடியான பழச்சாற்றில் காரீயம்யேமம்
நிச்சயமாய்ப் பார்த்தபடி யான்சொன்னேனே. 94

பொற்றலைகையான்

சொன்னதொரு பொற்றலையின் சாறுவாங்கி
செம்புதனைத் தகடுதட்டிச் சாற்றில்தோய்ப்பா
பண்ணவே காய்ச்சியே பதினொருக்கால்
பருவமுடன் தோய்க்கவெல்லா மதராய்வீழும்
அன்னவே அதரெல்லா மரைத்துமைபோல்
அடைவான லேசான வில்லைதட்டி
பொன்னதோ ரண்டோடு பொடித்துமூடி
பொருந்தகலி லாயிரமா மெருவிற்போடே. 95

எருவிலே புடமிட்டு ஆறவிட்டு
யெடுத்தாக்கால் குருபற்ப மென்றுபேரு
அருவிலே அணுகினால் சூதங்கட்டும்
அணுகினால் மதிதனிலே யேமமாகும்
பொருவிலே பொற்றலையி னிலையரைத்து
பேரான பாக்களவு பணவிடைதான்பற்பம்
மருவிலே மண்டலந்தா னுண்டாயாகில்
மாணிக்க வொளிபோலே வடிவுமாமே. 96

கிளிமூக்கு மரம்

வடிவான கிளிமூக்கு மரமதொன்று
மகாஉயர்த்தி யாயிருக்கு மகத்தான தூலம்

இடிவான யிலையதுவும் அரிசிபோலிருக்கும்
ஏத்தமாம் பூப்பூத்த மற்றநாள்பழமாம்
படிவான பழத்தையுண்டால் சாமத்தில்சித்தி
பண்பான கேசரத்தி லாடலாகும்
நெடிதான பழமரிது கிடைக்கவென்றால்
நேர்ந்தங்கே சமாதியுற்றால் நேருந்தானே. 97

கரிசாலை

நேர்ந்தபின்பு கரிசாலை குப்பைமேனி
நேர்சிறிய செருப்படியுங் கருப்பாய்ப்பண்ணி
ஏர்ந்தபின்பு யிடித்துநன்றாய் சூரணமே செய்து
ஏற்றதாந் தேன்தனில் கிண்டிவைத்து
கார்ந்தபின்பு அந்திசந்தி கழஞ்சிகொள்ளு
கண்காண மண்டடலந்தான் கொண்டாயானால்
தார்ந்தபின்பு தசையிலுள்ள தோஷம்போகும்
சகல நூல் கருவெல்லாந் தோணும்பாரே. 98

தோணுமே சுயம்பாட வாலைவாக்காம்
சுத்தமாய்ப் பொன்னிறம்போ லாகுந்தேகம்
காணுமே மன்மதன்போ லழகுண்டாகும்
கஞ்சமலர் போல்கண்கள் சிவப்புமாகும்
வேணுமே பெண்களது போகந்தானும்
விரைந்துநின்று மாயத்தில் சிக்கவேண்டாம்
தாணுமே துரும்பாகும் பெண்ணரவுகடித்தால்
சொல்லிவிட்டேன் சித்தியெலாம் விழலாய்ப்போமே. 99

விழலாகப் போகாமல் கரிசாலைகரந்தை
மிக்கான பொற்றலையும் நீலிவல்லாரை
பழலாகப் பாக்களவு பாலிற்கொள்ளு
பாங்கான மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
கழலாகக் காயந்தான் ஆயிரத்தியெட்டு
கனகம்போல் சடலமது கனிந்துமின்னும்
மழலாக வார்த்தையது கின்னரத்தினொலியாம்
மகத்தான வாசியது யிருகும்பாரே. 100

சிவனார் வேம்பு

இறுகுமே சிவனார்தன் வேம்பினோடு
ஏற்றமாய் வாலுழுவை சமனாய்க்கூட்டி
நறுகுமே யிடித்துநையப் பூப்படத்தில்தயிலம்
நலமாக வாங்கியே வைத்துக்கொண்டு
திறுகுமே சீரகமுஞ் சர்க்கரையும்போட்டு
திறமாகக் கலக்கியதில் வைத்துக்கொண்டு
தறுகுமே கால்கழஞ்சி அந்திசந்தி
தனமான மண்டலந்தான் கொண்டிடாயே. 101

கொண்டிட்டால் வாதபித்தங் கபத்தைச்சாடும்
கொடியான தாதுவெல்லாம் பருத்திருக்கும்
கண்டிட்டால் கோடைரவி காந்தியில்லை
காலுரக்கும் யெத்தூரம் நடந்திட்டாலும்
தண்டிட்ட சமாதிக்கு ளிருந்தாற்கேளு
சாங்கமா யுரைப்புண்டாந் தளர்ச்சியில்லை
விண்டிட்ட சரசோதி நிர்த்தஞ்செய்வாள்
வேதாந்தம் பார்த்து நித்தம் விரவிடாயே. 102

வெள்ளைத் தூதுவளை

விரவுவெள்ளைத் தூதுவளை யிலையினோடு
விரிவான தக்கோலஞ் சாதிக்காயும்
வரவுவா லுழுவையென்ற விரையினோடு
மகத்தான கொடுவேலி வேரின்பட்டை
நிரவுநிலப் பனைக்கிழங்கு பொற்கொன்றைப்பூ
நேரான ஐங்கோல விரையினோடு
தரவுசம னாகவே பொடியாய்ப்பண்ணி
சமத்தாக வெருகடிதான் முள்பன்னிநெய்யில்
உரவுவொரு மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
உகாந்தவரை சடந்தானு மிருக்கும்பாரே. 103

பாரென்ற பராபரமா மூலநாயன்
பாட்டார்பதஞ் சிரசில்வைத்து வணக்கஞ்செய்து
தேரென்ற திருமூலர் ஐநூற்றுள்ளே
சொல்லிவைத்தார் சிக்காகத் தெளிவாய்த்தானும்

ஏரென்ற ஏழுஆ யிரத்தில்தானும்
எளிதாகச் சொல்லிவைத்தே னறியவென்று
காரென்ற காலாங்கி அய்யர்தின்ற
கற்பத்தை அடியேற்கு கருதினாரே. 104

கருதியதோர் சங்கத் தூதுவளைதன்னை
சமூலந்தான் பிடுங்கிவந்து சாறுவாங்கி
பருதியதோர் படிசாறு அளந்துகொண்டு
பாங்கான பூநீறு பலந்தான்போட்டு
அருதியதோர் அயக்கரண்டி தனைத்துலக்கி
ஆசில்லாச் சூதமது பலந்தான்விட்டு
சருதியதோர் சாறதனைச் சுருக்குப்போட
சமரசமாய்க் கட்டியே மணிபோலாமே. 105

மணிபோல நின்றதொரு சூதந்தானும்
வாட்டியே மத்தங்காய் தன்னிற்தானும்
துணிபோலே சூடனிட்ட தீயில்வாட்டி
சுயமான கரண்டிதனி லுருக்கிக்கொண்டு
கனிபோல தங்கமது நாலத்தொன்று
தங்கத்தி னிடைதானும் நாகம்போடு
வினிபோலே வெங்காரஞ் சிலையுங்கூட்டி
வெளுப்பான தூதுவளைச் சாற்றாலாட்டே. 106

ஆட்டியே வெகுபுடமா யைந்துபோடு
ஆண்மையாஞ் சூதமது குருவுமாகும்
மாட்டியே வெள்ளியதில் நூற்றுக்கொன்று
மருவிடவே மாத்தேழு காணுங்காணும்
பாட்டியே பாக்களவு யிலையரைத்து
பற்பமது பணவிடைதான் பாலிற்கொள்ள
நாட்டியே நாற்பதுநாள் கொண்டாயானால்
நலமான சூரியன்போல் முகமுமாமே. 107

அமுரி முறிக்க

ஆமென்ற அமுரிதன்னை முறிக்கக்கேளு
அடிகனத்த தேத்தான்வேர் கொண்டுவந்து
பாமென்ற பாத்திரம்போல் கடைந்துவாங்கி
பக்குவமா யமுரிதனை முன்பின்தள்ளி

நாமென்ற பாத்திரத்தில் நடு அமுரிவிட்டு
நற்தேத்தாம் வித்தொன்று பொடித்துப்போட்டு
காமென்ற கால்நாழி வைத்துவைக்கக்
கசடதுவுஞ் சுத்தமாய் முறிந்துபோமே. 108

முறிந்துபோ மூத்திரத்தின் தோஷம்போகும்
முயற்சியாங் கற்பமெல்லா மிப்படியேகொள்ளு
தெரிந்துபோம் நூற்றாண்டின் வேப்பம் வேரில்
நுணுக்கமாய் பாத்திரந்தான் பண்ணிக்கொண்டு
வரிந்துபோங் காந்தமென்ற பாத்திரமாகும்
காணிந்தப் பாத்திரம்பால் நெய்தேனுக்காம்
வெரிந்துபோங் கற்பங்கள் தின்னும்போது
வெட்டைமேல் கொண்டாக்கால் விபரங்கேளே.109

கேளுநீ தேத்தாவேர் பாத்திரந்தான்
கிளர்ந்தெழுந்த அமுரிக்கு வைத்துக்கொண்டு
மாளுநீ வேம்பினுட பாத்திரந்தான்
மருந்தென்ற நெய்தேனுக் காகுமாகும்
காளுநீ காந்தமென்ற பாத்திரத்தில்
கற்பத்திற் குண்கின்ற ஊனுக்காகும்
தாளுநீ யிந்தமுறை தப்பாமல் நின்று
சத்தியமாய்க் கற்பத்தைத் தாக்கியுண்ணே. 110

கற்பத்தால் ஏற்பட்ட சூடுக்குக் கஷாயம்

உண்ணவே கற்பத்தில் காந்தல் கொண்டால்
உயர்கின்ற மயக்கமொடு சோபதாபம்
முண்ணவே மூர்ச்சையொடு கரங்கள் கண்டால்
மூர்க்கமாய் கிஷாயமொன்று சொல்லக்கேளு
தண்ணவே தாளிசபத் திரியுஞ்சுக்குந்
தனியான மதுரமொடு சீரகந்தான்
துண்ணவே சிறுதேக்கு கற்கண்டோடே
சிறப்பாக வகைக்குக்கால் பலமேகூட்டே. 111

கூட்டியே நீர்விட்டு யெட்டிலொன்றாய்க்
குறுகவே காய்ச்சியே பாத்திரத்திலுண்ணு
மாட்டியே மயக்கமோடு தாபசோபம்
வருந்தமாஞ் சேர்துமமுஞ் சுரங்கள்மூர்ச்சை
ஏட்டியே காச்சலொடு எரிவுஅஸ்தி
யினிமையாம் வாய்த்துவர்ப்பு யெல்லாந்தீரும்
மாட்டியே பஞ்சகற்பந் தேய்த்துவைத்து
மருந்தென்ற நீர்தன்னில் முழுகிப்போடே. 112

வெந்நீர் குளிக்க

முழுகவே பற்படாகம் நிழல்நாகல்தான்
முதிராத மருதிலையும் பழம்பாசிகூட்டு
நழுகவே செம்பரத்தை யிலையினோடு
நற்குளத்தி குளறியென்ற யிலையினோடு
உழுகவே ஓரிலைத்தா மரையின்வேரு
உத்துமே சமபாகந் தண்ணீரில் போட்டு
கழுகவே வெந்நீரில் முழுகிப்போடு
காந்தலெல்லாந் தீர்ந்துவிடுங் கற்பமுண்ணே. 113

நீலஞ்சோதி

உண்ணவே நீலமாஞ் சோதிதானும்
உயர்கின்ற கெந்தகமுஞ் சரியாய்க்கூட்டி
துண்ணவே சூதமது கெந்தகத்தினிடைதான்
துடியான திப்பிலியும் ஏலங்கூட
அண்ணவே ஐந்தையுந்தான் சமபாகமாக்கி
அதட்டியரைக் கல்வத்தில் அவுரிச்சாற்றால்
கண்ணவே நால்சாம மறைக்கமையாம்
காயவைத்துக் கால்கழஞ்சி தேனிலுண்ணே. 114

உண்ணவே வாயுவென்ற தளத்தைச்சாடும்
ஓடுகின்ற வாசியெல்லா முள்ளேதாக்கும்

தண்ணவே சமாதிக்கு ளசைத்திடாது
சாங்கமாய்ப் பொறிகளெல்லாந் தன்மையாகும்
விண்ணவே கேசரத்தி லாடும்போது
மிக்கான மயக்கமொடு தாபமில்லை
அண்ணவே ரோமமெல்லாம் ஆண்டங்காக்காய்
அதினுடைய யிறகுக்கு அதிகங்காணே. 115

பிரமி

அதிகமாம் பிரமியுட சாறுபடி யொன்று
ஆவிநெய் படியொன்று சமனாய்ச்சேர்த்து
நிதிகமா யடுப்பில்வைத்துக் காய்ச்சிக்கொண்டு
நேர்நாட்டுச் சர்க்கரைதான் நாலத்தொன்று
விதிகமா மிளகோடு திப்பிலியுந் துப்பு
மிக்கான சுக்கோடு நெல்லிதான்றி
பதிகமா மஞ்சளொடு சமனாய்ச்சேர்த்து
பாங்காக வகைக்கியொரு பலத்தான்கூட்டே. 116

பலமாக யிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
பாங்கான முன்நெய்யிற் கிளறிக்கொண்டு
குலமாக அடிதொடுத்துக் கற்பந்தின்று
கூர்ந்துமே மிள்குதின்னுங் காலந்தன்னில்
கலமாகக் கிஷாயமெல்லாம் ராமாறுகொள்ளு
கடிசான செந்தூரம் காலையிலெதின்றால்
மலமாக நெல்லிக்காய்ப் பிரமாணந்தான்
மாலையிலே யிம்மருந்தைக் கொண்டிடாயே. 117

கொண்டிடவே பதினாறு வயதுமாகும்
குறிப்பாய்ப்பெண் கொண்டாக்கால் கெற்பம்நாடு
அண்டிடவே அடுக்காறு முறுவிக்காணும்
அந்தரத்தில் மீனெல்லாம் பகலிற்காணும்
விண்டிடவே வெள்ளெழுத்து மாறிப்போகும்
மேல்கொண்ட வாசியெல்லா மீண்டுபுக்கும்
கண்டிடவே காமப்பா லுடம்பிலூறும்
கடிதான செந்தூர வேகம்போமே. 118

கல்பிரமி

வேகம்போங் கல்லுக்குள் பிரமிதன்னை
விரைந்திடித்துப் பூரணமாய்ச் செய்துகொண்டு
தாகம்போம் தேன்தன்னில் குழைத்துண்டாக்கால்
சடந்தானுங் கருங்கல்லாய்த் தளுக்குமாகும்
காகம்போங் கத்தியால் வீசினாக்கால்
கலீரென்று வெங்கலத்தின் ஓசைகாணும்
மாகம்போம் அந்திசந்தி மண்டலந்தான் கொள்ளு
மலையிலுள்ளோ ரெல்லாருங் கொண்டிட்டாரே. 119

கொண்டிட்ட கல்பிரமிச் சாறுவாங்கி
குகையரைத்து யிலைதன்னைச் சூதம்விட்டு
ஒண்டிட்ட ஓட்டில்வைத்துச் சுருக்குப்போட
ஒருசாமந் தனில்தானும் உண்டையாகும்
பண்டிட்ட தங்கமிட்டு நாகமிட்டு
பரிவாகக் குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
கண்டிட்ட கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
கனமான சிலைகெந்தி காரங்கூட்டே. 120

கூட்டியே கல்பிரமிச் சாற்றாலாட்டி
குறிப்பாக காசியென்ற மேருக்கேற்றி
ஆட்டியே பனிரெண்டு சாமந்தீயை
ஆறவிட்டு யெடுத்தாக்கால் அருணன்போலாம்
நாட்டியே நவலோகம் ஆயிரத்துக்கோடும்
நயந்துமே பணவிடைதான் பாலிலுண்ணு
மாட்டியே மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
மாசற்ற வயிரம்போல் தேகமாமே. 121

நெல்லி

வயிரமாம் நெல்லிமுள்ளி தன்னைவாங்கி
மருவநன்றா யிடித்துமே சூரணமாக்கி
அயிரமாம் அப்பிரேகச் செந்தூரந்தான்
அதற்கெட்டுப் பங்குக்கு ஒன்றுசேர்த்து

துயிரமாந் தேன்தன்னில் குழைந்துஉண்ணு
சுகமாக மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
கயிரமாங் காயமது கருங்காலிக்கட்டை
கனல்போலே சோதியாய்க் காணுங்காணே. 122

காணவே நெல்லிப்பூ தன்னைவாங்கி
கண்காண நிழலுலர்த்திச் சூரணமாக்கி
பாணவே பால்தன்னிற் குழைத்துக்கொண்டு
பாங்காக மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
தோணவே தீயேரிப்புச் சலக்கழிச்சல்
தூய்தான யிரணங்கள் சோகைபாண்டு
ஊணவே லோகபற்பம் வைத்தேயுண்ணு
ஓடலாம் வெகுதூர மூச்சாடாதே. 123

ஆடாத நெல்லிவேர்ப் பட்டைவாங்கி
அதையிரவி தனிலுலர்த்திப் பானைக்கிட்டு
மேடாத மேல்மூடி சீலைசெய்து
மிக்கஅடித் தூர்தன்னில் துருவும்போட்டு
பூடாத பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி
பேரான அயப்பொடிசுத் தித்துக்கொண்டு
மாடாத தயிலத்திற் பிசறிவைத்து
மனோசிலையும் வெங்காரம் யெட்டுக்கொன்றே. 124

எட்டுக்கு ஒன்றுதான் கல்வத்திட்டி
யிழுத்தரைத்து மூன்றுபங்கு பண்ணிக்கொண்டு
உட்டுக்கு ஒருபங்கு அரப்பொடியிற்சேர்த்து
உருக்குநீ குகையிலிட்டுச் சரஉலையிற்தானும்
நட்டுக்கு உருகிநன்றாய் மணியுமாகும்
நறுக்கியே உடைத்திட்டு முன்மருந்துகூட்டி
முட்டுக்கு மூன்றுருக்கு உருக்கிப்பாரு
முதிர்ந்து அயம் ரவியாகயிருக்கும்பாரே. 125

இருக்கின்ற அயச்செம்பில் யெட்டுக்கொன்று
ஏத்தமாம் தங்கத்தை உருகையிலேயீவாய்
நருக்கின்ற நாகத்தை தங்கயிடைபோட்டு
நலமாக உருக்கியே தகடுவார்த்து

மருக்கின்ற மனோசிலையும் லிங்கங்காரம்
        மாழவே யெட்டொன்று தயிலத்தாட்டி
தருக்கின்ற தகட்டின்மேல் பூசிப்பூசி
        சார்வாக அகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போடே. 126

போடவே நொறுங்கியது தூளுமாகும்
        பேரான மதிதன்னில் நூற்றுக்கொன்று
மாடவே மாத்துயே மூரையேகாணும்
        மகத்தான புடசெயந்தான் மாட்டிப்பாரு
பாடவே பணவிடைதான் தயிலத் துண்ணு
        பண்பான சடந்தானுஞ் செம்புநிறமாகும்
காடவே மதிக்காப்பு கையிலிட்டால்
        கற்பத்தின் வேகமதால் யேமமாமே. 127

கருநெல்லி

ஏமமாங் கரநெல்லி மலைதோருமுண்டு
        எளிதாகக் கிடையாட்டால் கருப்புப்பண்ணி
நாமமாம் நாற்பதுநாள் பாலிற்கொள்ளு
        நமன்வந்து நாடாமல் நடுங்கிப்போவான்
தாமமாஞ் சட்டையெல்லாங் கக்கிப்போடும்
        தங்கம்போல் மேனியுமாய் தளுக்காய்க்காணும்
ஆடவே கருநெல்லிப் போக்குச் சொல்ல
        அரன்காணார் யான்தானுங் கண்டிலேனே. 128

கற்பூரவில்வம்

கண்டிலேன் கற்பூர வில்வந்தானும்
        கடிந்ததைத்துப் பாக்களவு பாலிலுண்ணு
அண்டில்லா அக்கினியைத் தானவிக்கும்
        அழுந்துகின்ற மேகமெல்லாஞ் சாடிப்போகும்
மண்டிலேன் வாதபித் தத்தைநீக்கும்
        வாய் நீர்தான் மிகஊரல் வற்றிப்போகும்
வெண்டில்லா மேணிசர சரப்புபோகும்
        மிக்கான வெள்ளெளுத்து மீறிடாதே. 129

மீறிடாப் பூப்பறித்து யிடித்துச்சாறு
மிகப்பிழிந்து கலசத்தில் வைத்துக்கொண்டு
நாறிடாக் கெந்தகத்தைக் கரண்டிதனிலுருக்கி
நறுநெய்யாம் பன்றியுட நெய்தான்குத்தி
தாறிடாச் சாறதனில் முப்பத்தொன்று
சாய்க்கவே கெந்தகந்தான் கட்டிப்போகும்
பாறிடாப் பன்றிநெய் விட்டரைத்து
பாங்காக நால்சாமம் பண்பாய்வாங்கே. 130

வாங்கியே காசியென்ற மேருவிலேபோட்டு
வளமாகக் குப்பிக்கிக் கதம்பைவைத்து
தாங்கியே சட்டிதனில் பொத்தலிட்டு
சாங்கமாய்க் குப்பிநுனி தலைகீழாய்நிற்க
ஆங்கியே அடுப்பேற்றி அடுப்புக்குள்கிண்ணி
அகலமாய் வைத்துமே சட்டியில்தீப்போடு
தேங்கியே கிண்ணிக்குள் தயிலம்வீழும்
சிறப்பான மதித்தகட்டில் தேய்த்திடாயே. 131

தேய்த்துமே புடம்போட்டு ஆறிப்பார்த்தால்
சிவந்தெழுந்து பத்தரையாம் யேமந்தானும்
சாய்த்துமே தயிலத்தை பணவிடைதானெடுத்து
சர்க்கரையிற் கொண்டிடவே தாதுவிர்த்தி
மாய்த்துமே மனந்தன்னை மாயந்தன்னில்
மருவாமல் மதியென்ற மண்டத்திற்புக்கு
தோய்த்துமே அமுர்தன்தான் தாரையாகும்
சோமப்பால் தனையுண்ணச் சோதியாமே. 132

சோதியாய் நூறாண்டின் மரத்தைப்பார்த்துத்
சோதித்து வயிரமுண்டு வெட்டிவந்து
மேதியாய் மெல்லியதாய்த் தூளாய்ப்பண்ணி
மிகக்கொழுந் திலைச்சாற்றால் அரைத்துமைபோல்
பாதியாய்க் குகைபோலே பண்ணிக்கொண்டு
பருவமுடன் சுத்தித்த சூதம்வார்த்து

ஆதியா யகவில்வைத்து மேலகலுமூடி
அசையாதே பத்தெருவிற் புடந்தான்போடே. 133

போடவே சூதமது யேமமாகும்
பிரித்துயிதை விற்றாக்கால் பிரமைகொள்வார்
ஆடவே கம்பிபண்ணிக் குளிகைகோர்த்து
அடையாள மாய்மார்பு தன்னில்போடு
மாடவே மாற்றென்ற ஐம்பத்தொன்று
மாத்திரைக்கோல் தனக்குத்தான் வளையம்போடு
காடவே குண்டலங்கள் வளையல்பண்ணு
கண்கொள்ளாச் சோதியது காணலாமே. 134

வில்வப்பழம்

காணலா மென்றவில்வப் பழத்தைத்தேடி
கனமாகப் பொறுக்கியே சதையைவாங்கி
வேணலாம் வெயிலில்வைத்து உலர்த்திக்கொண்டு
மிக்கான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி
ஆணலாம் சூதத்தை அயத்தில்வைத்து
அதீதமாய்ச் சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
தோணலா முன்போல் செந்தூரம்பண்ணி
சுத்தமாந் தயிலத்தில் குழைத்துஉண்ணே. 135

உண்ணவே மண்டலத்தில் நரையேமாறும்
உகாந்தமெல்லாஞ் சடந்தானுமுகந் துகாணும்
பண்ணவே தயிலத்தில் நாகஞ்சாய்க்கப்
பாங்கான புகைஐந்துங் கட்டிப்போகும்
அண்ணவே அயமுருகி யீயமாகும்
அறுபத்து நாலான பாஷாணந்தான்
தண்ணவே சாமத்தில் கட்டிப்போகும்
தனித்ததோர் உபரசங்கள் சத்துமாமே. 136

ஐவணை

சத்தாக ஐவணைப்பூ தன்னைவாங்கி
சமரசமாய்ச் சாறிடித்துப் பிழிந்துகொண்டு

பத்தாகச் சாதிலிங்கஞ் சுருக்குப்போட
பாங்காகப் புகைகட்டி மணியுமாகும்
அத்தாக யிடைரெண்டு அரப்பொடியைச் சேர்த்து
அதிகமாம் வெங்காரஞ் சிலையுங்கூட்டி
நத்தாக நாலிலொன்று சேர்த்துக்கொண்டு
நமனாகும் பூச்சாற்றில் அரைத்திடாயே. 137

அரைத்திட்டு ஐந்துதர முருக்கிப்போடு
அதிகமாம் நாகம்போல் சத்துமாகும்
பரைத்திட்ட நாகத்தை நாலுக்கொன்று
பாங்காகக் கொடுத்திட்டால் உள்ளேகொள்ளும்
நரைத்திட்டு தங்கமிட்டுச் சூதமிட்டு
தனியான சிலைகாரங் கெந்திகூட்டி
திரைத்திட்ட செந்தூரம் பண்ணிக்கொண்டு
சிறந்தநவ லோகத்தில் ஆயிரத்துக்கொன்றே. 138

ஒன்றான செந்தூரம் பணவிடைதான்தேனில்
உத்துமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
குன்றான மலைபோலக் கைகளாகும்
குத்தினால் தவிடுபொடி கூழாங்கற்கள்
வென்றான சடமாகும் வாசிதானும்
விடுக்காமல் கும்பிக்கும் சாமந்தானும்
பன்றான பருதிக்கு ளோடும்போது
பாங்கான ரவிகாந்தி பனிபோலாமே. 139

மருதோன்றி

பனிப்போலா மருதோன்றி யிலையிடித்துப்
பாங்கான கிட்டிகட்டிச் சாறுவாங்கி
தனிப்போலாம் எருமையுட சாணந்தன்னை
சாங்கமாய்க் கிட்டிகட்டிச் சாறுவாங்கி
இனிப்போலா மிரண்டுபடி ஒன்றாகக்கலக்கி
ஏத்தமாய் வெடியுப்பு பலமும்நாலு
தினிப்போலாஞ் சீனமது பலமும்நாலு
சிந்தாத கல்லுப்பு பலமும்நாலே. 140

நாலாகப் பொடிபண்ணிச் சாறதனில்கலக்கி
நலத்ததோர் காரீயம் பலந்தானெட்டு

ஆலாக அயக்கரண்டி தனிலுருக்கி
அதுக்குள்ளே சாய்த்திடுவாய் சாறுவற்றுமட்டும்
போலாகப் புரட்டியே அகலிலிட்டு
பெரும்புடமாய்ப் போட்டுக்கல் வத்திற்கொட்டி
மாலாக மருதோன்றி யிலைச்சாற்றாலரைத்து
மாளுமட்டு மூன்றுபுடம் போட்டிடாயே. 141

போட்டெடுக்க மாதளம்பூ நிறமாகும்
பேரான கற்கண்டில் பணவிடைதான்கொள்ளு
ஆட்டெடுத்த அருணநிறம் போலாமேனி
ஆயிரத்துக் கொன்றிடவே அதிகமாத்தாம்
நீட்டெடுத்த மேனியுமோ லேசாய்க்காணும்
நிலையான வாசியெல்லா முள்ளேயாகும்
காட்டெடுத்த கைசிவந்து அறிவுபோச்சு
கனகத்தைக் கண்டாலுங் கரியாய்ப்போமே. 142

பலாசு

போகாமல் பலாசுனுட கற்பங்கேளு
புகழ்ந்தவேர்ப் பட்டையிலே காய்பூவோடு
நோகாம நிழலுலர்த்தா யுலர்த்திடித்து
நேரிசையாய் வடிகட்டிச் சூரணமேசெய்து
வேகாமல் வெள்ளாட்டுப் பாலிற்கொள்ளு
விரைந்துமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
சாகாம லிருக்கலாஞ் சதுர்முகவன்படைப்பு
தகர்ந்துபோம் சமாதியினி லிருந்திடாயே. 143

வெண்புரசு

இருந்திட்ட வெண்புரசுப் பூவைவாங்கி
யிதமாகப் படிசாறு பிழிந்துகொண்டு
தருந்திட்ட தாளாகமும் பலந்தான்நாலு
தாக்கான கற்சுண்ண நீறிற்போட்டு
துருந்திட்டு மூன்றுநா ளூரலவைத்து
சுப்பிரமாய்க் கழுவியே சுருக்குப்போடு

பொருந்திட்ட பூவரைத்துக் கவசங்கட்டி
புரகுபட்டைச் சாம்பல்வைத்து அவுழ்த்திடாயே. 144

அமுத்தியே தீயெரிப்பாய் நாலுசாமம்
ஆறவிட்டுப் பார்த்தாக்கால் சங்குபோலாம்
பமுத்தியே பணவிடைதான் பாலிற்கொள்ளு
பருதியதி னொளிவாரு மேனிதானும்
நமுத்தியே நாற்பதுநாள் கொண்டாயானால்
நாதாக்கள் சாபமது நாடிடாது
தமுத்தியே சர்ப்பங்கள் கடித்திட்டாக்கால்
தனக்குத்தான் கேடென்று நாடிச்சாமே. 145

நாடியே நவலோகத் தீய்ந்தாயானால்
நாட்டமாய்ப் பதினைந்து மாற்றுமாகும்
தூடியே துருசியின்மேல் பொட்டுப்போட்டால்
சுக்கான்போல் பொருமியே நீறுமாகும்
நீடியே யிந்நீறு லிங்கமேலே
லேபித்தால் முழுக்கட்டாம் வீரத்துக்கு
மாடியே லேபித்துப் புடத்தைப்போட
மணிபோலே நின்றுமே உருகும்பாரே. 146

பொற்கொன்றை

பாரென்ற பொற்கொன்றைப் பூச்சாறுவாங்கி
பாங்கான மனோசிலைக்குச் சுருக்குப்போடு
நாரென்று நால்சாமஞ் சுருக்குப்போட
நலமான பவளம்போ லிருகிக்கட்டும்
நேரென்ற காரீய முருகும் போது
நினைவாகக் காரத்தோ டீய்ந்தாயானால்
தேரென்று நொறுங்கியே தூளாய்ப்போகும்
நேர்ந்திதுக்கு நாலிலொன்று தங்கம்போடே. 147

தங்கத்தி னிடைபோடு லிங்கத்தன்னை
தங்கயிடை சுத்தித்த கெந்தகந்தான்
அங்கத்தின் கத்தாழஞ் சாற்றிலாட்டி
அகலிலிட்டுப் புடம்போடக் களங்கமாகும்

பங்கத்தின் ரவிமதியி லிருபதுக்கொன்றீய
பாங்கான மாத்தேழு பரிந்துகாணும்
வங்கத்தின் வேலையென்றால் புடசெயந்தான்
மறவாதே மண்டலந்தான் பானத்துண்ணே. 148

உண்ணயிலே லகிரியது உள்ளேமீறி
உற்றாறு தலங்களெல்லா முருவாய்த்தோற்றும்
வண்ணவே வாசிசற்றும் நழுவிடாது
மறவாதே பகலிரவு வாசிமாட்டு
துண்ணவே காமமென்ற பேயைத்தள்ளு
சுகானந்தத் தனுபோகத் தன்னுநேசம்
கண்ணவே சொல்முறைகள் கருவைப்பாரு
கலந்தோடித் திரிந்தாக்கால் கசடனாச்சே. 149

மந்தாரை

ஆச்சென்ற வெள்ளைமந் தாரைப்பூவை
அமுத்தியே யிடித்துத்தான் சாறுவாங்கி
வேச்சென்ற வெள்ளைப்பா ஷாணத்துக்கு
மிடுக்காக னால்சாமம் கருக்குப்போடு
பூச்சென்ற பூவரைத்துக் கவசங்கட்டி
புளிப்பறணிச் சாம்பலுக்குள் பொருந்தவைத்து
நாச்சென்ற நால்சாமம் கமலத்தீயால்
நாட்டியே யெரியிட்டு நலமாய்வாங்கே. 150

நலமாக வாங்கியே ரவியிலீய
நல்மாற்று தசமாற்று ஆனவெள்ளி
பெலமான ஈயத்துக் கசைந்திடாது
பேணிப்பார் லெகுவான வித்தையாகும்
வலமாக மந்தாரை வெள்ளைப்பூவை
வாங்கியே நிழலுலர்த்தி யிடித்துத்தூளாய்
குலமாக வெருகடிதூள் தேனிற்கொள்ளக்
குஷ்டமது பதினெட்டும் ஓடிப்போமே. 151

வெள்ளை நீர்முள்ளி

ஓடியே வெள்ளை நீர்முள்ளி தன்னை
உற்றயிலை தானரைத்துப் பாக்களவுபாலில்

மாடியே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
மாசற்ற மதிபோலே முகமுமாகும்
தேடியே காமத்தில் சிதையவேண்டாம்
சிவயோக மார்க்கத்தில் சிந்தையுன்னு
காடியே பெண்மாய்கை தன்னில்கண்ட
காரணத்தை நினைவுன்னிக் கருத்தாய்ப்பாரே. 152

கருவான நீர்முள்ளிச் சாறுவாங்கி
கரண்டிதனில் ரசம்விடடுச் சுருக்குப்போட
நெருவான நீர்வற்றிக் கட்டிப்போகும்
நிலவரமாய்ச் சூடனுட தீயில்வாட்டு
உருவான குகைதன்னி லுருக்கிக்கொண்டு
உகந்துமே நாலிலொன்று தங்கங்கூட்டு
தருவான தங்கமிடை நாகம்போட்டு
தகர்த்துமே கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணே. 153

பொடியான மருந்துக்குப் பாதிகெந்தி
பொடித்துமே ஓடதனி லுருக்கிக்கொண்டு
தடியான தயிலத்தில் பொடியைப்போட்டு
சமர்த்தாக வறுத்திடுவாய் சூரியாலே
கடியான கரிபோலே தூளுமாகும்
கலரிதுக்குள் மனோசிலையுங் காரந்தானும்
பிடியான பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
பெரிதான வாலுகையி லெரித்திடாயே. 154

யெரித்திட்ட செந்தூரம் பவளம்போலாம்
மிதமான வெள்ளைநீர் முள்ளிதன்னை
அரித்திட்ட யிலையரைத்துப் பாக்களவுதானும்
பாலிலே மிகக்கரைத்துப் பருகினாக்கால்
நரித்திட்ட நரையெல்லா மாறிப்போகும்
நாதாந்தப் பெருவெளியில் நாட்டங்கூடும்
உரித்திட்ட ஒன்பதிலும் நூற்றுக்கோடும்
உயர்ந்திட்ட மாற்றாகு முண்மைதானே. 155

உண்மையாய்ச் செம்பெடுத்துத் தகடுதட்டி
உற்றநீர் முள்ளியிலைச் சாற்றில்தோய்ப்பாய்

பண்மையாய்ப் பதினொருக்கால் தோய்த்தாயானால்
பட்டைவிட்டுச் செம்பெல்லாம் நொறுங்கிப்போகும்
கண்மையாய்க் கல்வத்தி லரைத்துக்கட்டி
காசுபோல் வில்லைபண்ணிக் காயப்போடு
விண்மையாய் மூன்றுதர முலர்த்திச் சாறு
விட்டரைத்து ரவிதனிலே காயப்போடே. 156

காய்ந்தபின்பு யிலையரைத்துக் கவசங்கட்டி
கனக்கவே புடம்போடக் கடியநீறாம்
தாய்ந்தபின்பு யிடைக்கிடைதான் சூதஞ்சேர்த்து
தாக்கான வாய்நீரால் மித்தித்தேதான்
வேய்ந்தபின்பு வெய்யலில்வை கடிகைதானும்
வெண்ணீறாய்ப் பொருமியே விரிந்துபோகும்
நாய்ந்தபின்பு விசமிடை பாலிலுண்ணு
நாற்பதுநாள் மறவாம லுண்டிடாயே. 157

மறவாமல் மதிதன்னி லீய்ந்தாயானால்
மாசற்ற தங்கமுமாம் ஆயிரத்துக்கோடும்
பறவாமல் சூதத்தைக் கவ்விக்கொல்லும்
பாஷாண மென்றதெல்லாம் படுதீப்பற்றும்
துறவாமல் வாழையென்ற பழத்தைவாங்கி
துரும்பாலே தொட்டந்தப் பழங்கீறிவைக்க
அறவாமல் சாமந்தான் கழித்துப்பார்க்க
அழுந்தாது பச்சைக்கா யாகும்போரே. 158

பாரென்ற காய்தன்னைத் தோலைச்சீவி
பக்குவமாய்ச் சமைததுண்ணு அன்னத்தோடே
காரென்ற காயந்தான் தளர்ந்ததெல்லாம்
கதித்திறுகிப் பதினாறு பிராயமாவாய்
கூரென்ற அண்டரண்ட கடாகங்கள்பார்த்து
கொடிதான சாரணைதான் தீர்த்துக்கொண்டு
ஆரென்ற அண்டரண்ட கடாகங்கள்பார்த்து
ஆராய்ந்து அடுக்குச்சோ திக்குங்காணே. 159

மூலிகை உற்பத்தி விபரம்

காணவே சிகப்புச்சித் திரமூலந்தான்
கடுஅருணன் ரதந்தன்னை ஊரும்போது
வேணவே வேருவைதான் நிலத்திற்சிந்தி
மிக்ககடு மூலிகைதான் நாலுசாதி
ஆணவே சிகப்பு அயா மார்க்கத்தோடு
அனலான வெள்ளெறுக்கு ரெத்தக்கள்ளி
ஊணவே யிதுநாலு முற்பத்தியாச்சு
உறுதிகடு மூலிகைதா னுசத்திதானே. 160

சிகப்பு சித்ரமூலம்

உசத்தியாஞ் சிவப்புச்சித் திரமூலந்தான்
உறுகிடித்துப் பஞ்சாக்கி வைத்துக்கொண்டு
கசத்தியாங் காரீயஞ் சட்டியிலேபோட்டுக்
கலரிதுக்குள் பதினாறுக் கொன்றிணங்கன்
தசத்தியாஞ் சட்டியிலே உருக்கிக்கொண்டு
தாக்கிடுவாய் வெடியுப்பு முன்னேதானும்
குசத்தயாம் ஆதண்டக் கழியினாலே
குத்தியே கடைந்திடுவாய் குறிப்பாய்த்தானே. 161

தானென்ற சிகப்புசித்ர மூலந்தன்னை
தயங்காதே போட்டுமேல் கழியால்கிண்டு
தானென்ற யிப்படிதான் நாலுசாமம்
நலமாக ஆதண்டங் கழியால்மத்தி
தேனென்ற செந்தூரம் ரவிதான்தோற்கும்
சிறப்பாகக் கைமுறையாய்ச் செய்துபாரு
ஆனென்ற செந்தூர மாயிரத்துக்கோடும்
ஆயியுட நெற்றிதனில் பொட்டுமாச்சே. 162

ஆச்சுதே மண்டலந்தான் வீசமிடைதூக்கி
ஆவிநெய் தேனிலுண்ண ஆண்மைமெத்த
ஏச்சுதே யிடிவிழுந்தால் சடத்தின்மேலே
எழும்பியே பந்துபோல் அப்பால்வீழும்

போச்சுதே ஆகாச கெவுனமோடில்
பொளிச்சென்று மின்னலுடன் ஒளிபோற்காணும்
காச்சுதே வாதமடம் வங்கங்கம்பம்
கட்டுதற்கு மதயானை சூதங்கட்டே. 163

சூதத்தை வங்கமென்ற மரத்தில்கட்டி
துப்புரவாய் பரியான விலங்கைமாட்டி
தீதத்த கெந்தகத்தைத் தீனியுட்டி
சிறப்பாகப் பலகாயம் சிலையுங்காரம்
வேதத்தை வெள்ளியென்ற குடிசில்சென்று
விடுபட்டு பத்தமாய் வெளிக்கேசென்று
காதத்தைக் கடையினிற்சென் றேறிவித்து
கனமாகச் சிவசொத்தை நீத்திட்டாரே. 164

இரத்த அபாமார்க்கம்

நீத்திட்ட ரெத்த அபா மார்க்கந்தன்னை
நிட்சயித்துப் பாக்களவு பாலிலுண்ணு
தேத்திட்ட செழுங்கஞ்சம் போலாந்தேகம்
சிதையாது யிடிகொண்ட பஞ்சுச்சுமையாகும்
நாத்திட்ட நாகத்தை யிலுப்பெண்ணெய்குத்தி
நலமாகச் சாய்த்திடுவாய் ஐம்பத்தொன்று
வேத்திட்ட வெங்காரஞ் சாரஞ்சேர்த்து
மிஞ்சாமல் பொடிபண்ணி மேலேதூவே. 165

தூவியே சொன்னபடி சாய்த்திட்டாக்கால்
துத்தனா கந்தானுஞ் செம்புமாகும்
ஆவியே போகாமல் செந்தூரித்துண்ணு
ஆயிரமா மாத்தாகு முன்தேகந்தான்
கூவியே திரியாதே ஒருவரோடே
குறிகெட்டா னென்றுசொல்லிக் குளைந்துபேசு
சாவியே பித்தன்போல் சமாதிக்குள்ளே
தனித்துமே மவுனத்தைத் தாக்கிடாயே. 166

வெள்ளெருக்கு

தாக்கிட்டு வெள்ளெருக்குப் பூவைவாங்கிச்
சமத்தாக யிடித்துமே சாறுவாங்கி
பாக்கிட்ட பால்வேறே வைத்துக்கொண்டு
பாஷாணந் தனுக்குத்தான் சுருக்குப்போடு
வீக்கிட்ட பாலோடு சாறுதானும்
மிகமாறி மாறியே விரைந்துபோடு
தூக்கிட்ட விரையரைத்துக் கவசங்கட்டி
சுத்தமாய் வேரரைக்கப் பழுப்புச்சாறே. 167

சாறினால் வேரரைத்துக் குகைபோற்பண்ணி
தாங்கியே கவசத்தை அதுக்குள்வைத்து
மாறியால் மேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து
மகத்தான கெசபுடமாய் மருவிப்போடு
தேறினால் பாஷாணங் கட்டியாக
சிறந்து நிற்கும் குகைதனிலே வெள்ளீயமுருக்கி
தாறினால் சமனாகப் பாஷாணமீய்ந்தால்
சமரசமா யுருகியொன்றாய்த் தகர்ந்துபோமே. 168

தகந்துநின்று இடைக்கி அயப் பொடியைக்கூட்டி
சாங்கமாய்க் காரமிட்டு உருக்கியாட்டி
மகந்துநின்ற மதிதானும் அதற்குநேராய்
மாட்டியே உருக்கியபின் கல்வத்திட்டு
புகந்துநின்ற பொடியாக்கிச் சூதங்கூட்டி
புகழான காரம்வெள்ளைப் பாசணந்தானும்
உகந்துநின்ற பொடிக்கிக்கால் வாசிகூட்டி
மூர்க்கமாம் பால்விட்டு அரைத்திடாயே. 169

அரைத்துமே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
ஆதியாம் பூநீறுக் குள்ளேவைத்து
நரைத்துமே நால்சாமங் கமலம்போல
நலமாக யெரியிடவே களங்கமாகும்

பொருத்தமே ரவிதன்னில் ஐப்பதுக்கொன்று
பொருந்தவே கொடுத்தாக்கால் மதியுமாகும்
மரைத்துமே ரசிதமல்ல சீனவெள்ளி
மாயிசொல்லச் சீஷர்களு மகிழ்கின்றாரே. 170

இரத்தக்கள்ளி

மகிழ்கின்ற ரத்தமாங் கள்ளிதன்னை
மண்தோண்டி யதின்வேரை வளையவெட்டி
நெகிழ்கின்ற கலையம்வைத்து வெட்டுவாயில்
நிசமான துருசுகுரு பணவிடைதான்பூசி
துகிழ்கின்ற கலசத்தில் மண்வீழாமல்
துப்புரவாய் மேல்மூடி தூரில்தானும்
எகிழ்கின்ற வரகுவைக்கோல் கொளுத்திப்போட
ஏத்தமாம் ரசமெல்லா மிறங்கிப்போகும். 171

இறங்கியதோர் பால்தானுந் தண்ணீர்போல
இருந்திடுமே பீங்கானி லெடுத்துவைத்து
மறங்கியதோர் மண்டலந்தா னுண்டபின்பு
மகத்தான அமுரிதனி லோகம்போட்டால்
பறங்கியதோர் மாற்றதுவும் பனிரெண்டாகும்
பாங்கான அமுரிதனி லெல்லாங்கட்டும்
தறங்கியதோர் பால்தன்னில் தங்கநாகம்
தாதுவகை உபரசங்கள் செம்புமாமே. 172

கருந்துளசி

செம்பான கருந்துளசி யிலையரைத்து
சிறப்பான பாக்களவு தேனிலுண்ணு
கம்பான காயந்தான் கல்தூணாகும்
கனமான மூச்சாடும் உள்ளுக்குள்ளே
வம்பான சுக்கிலந்தான் கீழோடாது
மதியென்ற சந்திரனில் வாசியூது
அம்பான அருவிபோல் அமுர்தந்தானும்
அண்ணாக்கில் விழுந்ததைநீ அருந்துவாயே. 173

அருந்தவே யிலைச்சாற்றில் சூதந்தன்னை
அரைக்கவே வெண்ணெய்யாங் கிளிபோற்கட்டி
திருந்தவே படிசாற்றில் சுருக்குப்போடு
சிதறாமல் சூடனுட தீயில்வாட்டு
அருந்தவே குகையில்வைத்து உருக்கஆடும்
அதிலொக்கக் கால்வாசி தங்கமூட்டு
நருந்தவே கால்வாசி னாகமூட்டு
நயந்தபொடி சரிக்குத்தான் கெந்திகூட்டே. 174

கூட்டியே கருந்துளசிச் சாறுவிட்டு
குலாவியே வெங்காரஞ் சிலையுங்கூட்டு
பூட்டியே பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
புகழாக வாலுகைவைத் தெரித்தபின்பு
ஆட்டியே ஆறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
ஆயிரத்துக் கொன்றிடவே அதிகவேதை
நாட்டியே நவலோகத் தீய்ந்தாயானால்
நலமாகக் பதினாறு மாற்றுமாமே. 175

குழலாதண்டை

மாத்தான வெண்டு ஆ தண்டைதன்னை
மண்வெட்டிக் கலசத்தில் யெண்ணெய்வைத்து
யேத்தான யேரண்ட யெண்ணெய்தானும்
யிதமாகத் தோண்டிவே ரண்டைவைக்க
கோத்தான கொதித்துமே யெண்ணெய்தானும்
குமுளியிடும் பக்குவத்தில் கொண்டுவந்து
காத்தான காசிடைதான் கொள்ளவேதான்
கடிதான கட்டியெலாங் கரைந்துபோமே. 176

போமென்ற யிலைதானும் பொன்னிறமேயாகும்
புகழ்கோம்பு கொறுக்கையினற் குழல்போல்காணு
வேமென்ற வேரதுவுஞ் சிவப்புமாகும்
மிக்கான பழமதுதான் வெளுப்புமாகும்
காமென்ற காயதுவும் பச்சையாகும்
கண்டிந்தக் குணங்குழலா தண்டையாகும்

சாவென்ற திதைக்கண்டால் ஒருநாளுமில்லை
சமத்தான பேரென்றால் கிட்டும்பாரே. 177

கிட்டுமே யிலைபறித்துப் பொடியாய்பண்ணி
கிளர்ந்தெழுந்து மண்டலந்தான் தேனிற்கொள்ளு
அட்டமா சித்தியெல்லா மாடலாகும்
அதிகமாய்ச் சந்திரனி லோடிப்பாரு
குட்டுமே குளிர்ச்சியில்லை வெதுப்புமில்லை
குறுகிநின்ற சந்திரனோ டடுத்துப்பேசி
துட்டுமே சோமனென்ற குளிகைவாங்கி
சொர்னமழை மாரியென்ற துன்னிடத்திலாமே. 178

ஆம்வெண்டு தனைவெட்டு சாண்தானீளம்
அடித்துண்டில் சூதம்விட்டு அடைக்கக்கேளு
ஓமூசிக் காந்தந்தை வெண்கருவிலாட்டி
உருட்டியா யிருபுறமு மடைத்துப்போடு
ஏமென்ற யிலைதன்னை யிலுமிச்சம்பழத்தால்
யிழுத்தரைத்து அதின்மேலே கவசங்கட்டி
நாம்நாற்ப தெருவடுக்கிப் புடத்தைப்போட
நாகம்போற் சூதமது கட்டியாமே. 179

கட்டியாஞ் சூதத்தில் சாரணையோசெய்தால்
கடுவேக மதியளவு கண்டுமீளும்
ஒட்டினால் செந்தூரம் ஆயிரத்துக்கோடும்
உருதியாய் முன்போலே செந்தூரம்பண்ணு
திட்டியாய் மண்டலந்தான் தேனிலுண்டு
சிறிதாகச் சட்டைகக்கி சிகப்புமாகும்
துட்டினால் தொந்தித்தால் நூறுதொந்தமேறும்
சொல்லரிது ஆதண்டைச் சூட்சந்தானே. 180

கருவீழி

சொல்லான கருவீழி மலைதோருமுண்டு
சூட்சமாய் சாறுபடி துவைத்துவாங்கி
மல்லான நாகத்தை உருக்கிச்சாய்க்க
மாசற்றுக் கண்விட்டு மறுகும்பாரு

வெல்லான தங்கமிட்டுச் சூதமிட்டு
மிக்கான சிலைகெந்தி வெங்காரந்தான்
நல்லான நாகத்தில் நாலிலொன்றுகூட்டி
நருக்கியே நல்வேளைச் சாற்றிலாட்டே. 181

ஆட்டியே வில்லைதட்டி அகலிலிட்டு
அசகாமல் மூடியே சீலைசெய்து
கூட்டியே கெசபுடமாய்ப் போட்டெடுக்க
கொடிதான மாதளம்பூ நிறமாகும்
வீட்டியே வீசமிடை வீழிதனிலுண்ணு
மேருவெங்குஞ் சுற்றுதற்கு மேனிதிடமாகும்
பூட்டியே அடுக்காறும் புகுந்துவந்து
பொன்மலையில் பூரணத்திற் புக்கலாமே. 182

புக்கவே கருவீழி தனையரைத்தப்
பொருந்தவே பாக்களவு பாலிற்கொள்ளு
தக்கவே உகாந்தவரை சடந்தான் நிற்கும்
சமாதிக்கு ளிருக்கலா மூச்சாடாது
பக்கவே பதினாறு வயதுமாகும்
பாலையா முன்தேகம் சாவுபோச்சு
நிக்கவே நிலையாறு தலங்களெல்லாம்
நிச்சியமாய் நினைவுறைக்கும் அறிவுமாமே. 183

பசுவுக்கு உபதேசம்

அறிவுண்டாய் சுரபிசன்மா ஆரண்யத்தில்
ஆயன்தான் மேய்க்குகின்ற காலந்தன்னில்
நெறியுண்டாய் புலியொன்று ஆவின்மேலே
நீச்சாகப் பாய்ந்திடவே ஆவுதப்பி
மறியுண்டாய் மலைமுழைஞ்சில் புகுந்துபோச்சு
மாடதனை யிடையன்தா னெங்குந்தேடி
வெறியனாய்த் தேடியே காணாமல்தான்
மீண்டுவந்து மனச்சலிப்பாய் விரைந்திட்டானே 184

விரைந்தபின்பு ஆவுக்கு யிரையில்லாமல்
விழுதியென்ற யிலைதன்னைத் தின்றுகொண்டு

அரைந்தபின்பு அநேகநாள் பொசிக்கும்போது
ஆவுக்குப் புலிபாயி லப்போதானும்
முரைந்தபின்பு மூன்றுதிங்கள் வயிற்றில்கெற்பம்
மூர்க்கமா யிலைதின்று யேழுமாதம்
கரைந்தபின்பு கன்றீன்று பெரிதுமாகி
கருப்பான விழுதியிலை திண்ணும்பாரே. 185

தின்றுமே உகாந்தவரை சடமிருக்கில்
சிறப்பான மூலிகையால் சித்தியாச்சு
என்றுமே யிப்படியா யிருக்கும்போது
ஏகமாய் நானொருநா ளிலைக்குப்போனேன்
கன்றுமே கருவிழுதி தனைப்பரிக்கில்
கருதியே தாய்ப்பிள்ளை ரெண்டும்வந்து
அண்ணியே யெனைமோந்து அடியில்நிற்க
ஆதரவா யனுபூதி உரைத்திட்டேனே. 186

உரைத்திடவே வாய்பேசிப் பூர்வவிருத்தாந்தம்
உரைக்கவே மனமகிழ்ந்து தாய்பிள்ளைக்கும்
புரைத்திடவே பூரணத்தின் விலாசஞ்சொல்லி
புகழான கற்பத்தின் விபரமாக்கம்
பிரைத்திடவே சமாதியோடு ஞானங்கூறி
பிரமநிஷ்டை யோகத்தைப் போதித்தேனான்
நிரைத்திடவே யோகத்தில் நின்றுதேறி
நிலையான காயசித்தி யோகசித்தியாச்சே. 187

யோகசித்தி ஆவிரண்டும் பண்ணிக்கொண்டு
உற்றபசி யடக்குதற்கு வீழியாகும்
தாகசுத்தி கனைத்தண்ணீர் தனைக்குடித்து
தாய் முலைப்பால் தன்னையே க்ன்றுக்கீய்ந்து
ஆகசித்தி அநேகமாங் கோடிகாலம்
அடுக்கான மலைமுழைஞ்சில் புக்கிநின்று
காகசித்தி போல்பறந்த காமதேனாய்
கற்பாந்தந் தாய்பிள்ளை யிருந்திட்டாரே. 188

இருந்திட்ட படியாலே கருத்தவீழி
ஏத்தமா மலைதனிலே யிருக்குமெத்த
கருத்திட்ட கருவீழி கொண்டுதானும்
கடியதொரு அண்டமெல்லாஞ் சோதித்தேன்பார்
பருந்திட்ட கருவீழி பாட்டர்கொண்டார்
பயின்றெடுத்த காலாங்கி பருகித்தின்றார்
உருந்திட்ட கருவீழி உயர்த்திமெத்த
உயர்த்தியா மூலியெல்லா முரைக்கக்கேளே. 189

மூலிகை விபரம்

கேளென்ற கருநெல்லி கருத்தநொச்சி
கெடியான கருவீழி கருத்தவாழை
காளென்ற கரியகரு சாலையோடு
கருப்பான நீலியொடு கரியவேலி
கோளென்ற கருமத்தை தீபச்சோதி
கொடுதிரணச் சோதியொட சாயாவிருட்சம்
ஏளென்ற யெருமைகணைச்சான் ரோமவிருட்சம்
ஏற்றமாஞ் சுணங்கவிருட்சஞ் செந்திராயே. 190

செந்திராய் செங்கள்ளி செம்மல்லியோடு
சிவந்தகத் தாழைசெஞ் சித்திரமூலம்
நந்திராய் சிவப்பு அபா மார்க்கத்தோடு
நலமான கல்பிரமி கல்சேம்பாகும்
பந்திராய் கல்லுத்தா மறையினோடு
பாய்ந்தகுழ லாதண்டை மகாபொற்சீந்தி
வெந்திராய் வெண்புரசு வெள்ளைத்துத்தி
மிகுவெள்ளைத் தூதுவளை மிடுக்குமாமே. 191

மிடுக்கான குண்டலமாம் பாலையோடு
வெள்ளைநீர் முள்ளிவெள்ளை விஷ்ணுகிராந்தி
கடுக்கான வெண்கண்டங் காரியோடு
கசப்பான பசளையோடு மதுரவேம்பு
கிடுக்கான கிளிமூக்குத் துவ்ரை அழுகண்ணி
கெடியான பொன்மத்தை மதுரக்கோவை

படுக்கான பொன்வண்ணச் சாலியோடு
பாங்கான கருந்தும்பை மதனத்தண்டே. 192

தண்டோடு மூவிலையாங் குருந்தினோடு
தணலான சிவந்ததில்லை கருத்தவேம்பு
இண்டோடு இவ்வகைகள் நாற்பத்தைந்து
ஏத்தமா மலைகளிலே மெத்தவுண்டு
பண்டோடு பாஷாண மறுபத்துனாலும்
பட்டுடனே கட்டுண்டு படுதீப்பற்றும்
துண்டோடு சூதமது கட்டுமாகும்
சுயம்பான உபரசங்கள் சத்துமாமே 193

சத்தான மூலிகையில் சுருக்குச்சுற்றி
சாப்பிட்டால் மண்டலந்தான் சாவோயில்லை
மத்தான மன்மதன்போல் தேகமாகும்
மாசற்று நரைதிரைக ளெல்லாமாறும்
எத்தான வாசியெல்லா மிருகிப்போகும்
ஏறலாங் கெவுனத்தில் ஏற்றமாக
அத்தான அடுக்கெல்லாஞ் சென்றுயேறி
அண்டரண்ட பதமெல்லா மறியலாமே. 194

அண்டகற்பம்

அறியவே அண்டத்தின் கற்பங்கேளு
ஆக்கமாங் கருங்கோழி சாவலுடன்பேடு
வறியவே வளர்த்தந்த முட்டைவாங்கி
மாசற்ற கல்லுப்பைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
பறியவே பாண்டத்தில் பாதிபோட்டு
பதித்துமே முட்டையைத்தான் மேலும்போட்டு
செறியவே ஆகாசக் கெருடனான
கிழங்குச்சாறு படிவிட்டு மூடிப்போடே. 195

மூடியே யிருபதுநாள் கழித்தபின்பு
முசியாம லெடுத்துப்பார் கட்டிப்போகும்
ஓடியே ஒவ்வொன்று கிழங்குச்சாற்றில்
ஊறவிட்டு நீர்வற்றக் காய்ச்சிக்கொண்டு

தேடியே மேலோடு தள்ளிப்போட்டு
சிறப்பாக ரெண்டாக்கிப் பாதிகொள்ளு
ஆடியே அந்திசந்தி மண்டலந்தான்
அண்ணாட மண்ணாட மவித்துக்கொள்ளே. 196

கொள்ளவே மண்டலந்தா னந்திசந்தி
குத்தினால் காயத்தில் தைத்திடாது
கள்ளவே கருங்கல்லாஞ் சடலந்தானும்
கற்பாந்த காலந்தான் மசகமாச்சு
துள்ளவே நித்திரைதான் கொள்ளொட்டாது
சோபமில்லை சாபமில்லை துற்பசியும்போச்சு
விள்ளவே சுக்கிலந்தான் கீழோடாது
வேண்டியதோர் பெண்ணோட மருவலாமே. 197

மூலிகை கருப்பேற்றுதல்

மருவவே கருப்பாக மூலிதன்னை
வைக்கிறதோர் முறைதானும் வண்மைகேளு
கருவவே கரம்பைமண்தான் அரையளவுவிட்டு
கதித்துநன்றாய்ப் பரப்பியே பாத்திகட்டி
திருவவே சேங்கொட்டை முழஉயரம்போட்டு
சிறப்பாக வெட்டிவிட்டால் மூன்றுதிங்கள்
தருவவே முழுக்கொட்டை ஆறுதிங்கள்
ததும்பாமல் விட்டுவரத் தண்ணீர்தானே. 198

தானான சேங்கொட்டை அழுகியதின்பின்பு
தண்ணீரை விடாமல்தான் காயப்போடு
பானான பத்துநாள் பாயவிட்டு
பாங்காகக் கொத்தியே ஆறப்போட்டு
வானான பாத்தியெல்லாம் வரிசையாக்கி
வைக்கின்ற மூலிகைதான் கரியசாலை
தேனான கரந்தையோடு செருப்படைஓமம்
செப்பரிய வல்லாரை நீலிதானே. 199

தானான கருவீழி கருத்தவாழை
தாக்கான கருநெல்லி கருத்தநொச்சி

கானான கருவேம்பு கருத்தவேலி
கருத்தமணித் தக்காளி கரவூமத்தை
பானான அறுக்கீரை கருங்கடுக்காய்
பாங்கான கஞ்சாவும் மற்றுமூலி
வேனான வேர்விரைகள் கொடிகள்கொம்பு
விதித்துவைத்துக் காய்ந்தபின்பு விரையைவாங்கே. 200

வாங்கியே முன்போலே சேங்கொட்டைபோட்டு
வாகாக அமுகிமண்ணில் சேர்ந்தபின்பு
மாங்கியே மண்காய்ந்த பிறகுநீயும்
வகுக்கின்ற போதுதான் இரட்டித்தேபோடு
வேங்கியே விரைதெளித்தப் பயிருண்டாக்கி
விரைமுதிர்ந்த போதுதான் மருவிடத்திற்போடு
தாங்கியே நாலுதரம் போட்டுத்தீர்ந்தால்
சமரசமாய் முழுக்கருப்பு ஆகும்பாரே. 201

பாரென்ற பார்பரம விருட்சத்துக்கெல்லாம்
பாங்காக குழிவெட்டி ஆள்உயரம்போடு
மூரென்ற முதல்தரமா மூலிகையைக்கொள்ளு
முதிர்ந்தபின்பு இரண்டான மூலிகையைக்கொள்ளு
தாரென்ற மூன்றான மூலிகையைக்கொள்ளு
தண்மையாய் முழுக்கருப்புப் பின்னேகொள்ளு
நாரென்று நரைதிரைகள் மாறிப்போகும்
நலமாகும் பரிட்சையது பார்த்துக்கொள்ளே. 202

பார்த்துமே கொக்கிறகு தன்னில்தானும்
பரிவான யிலைச்சாறு மூன்றுதரந்தடவி
வேர்த்துமே வெய்யிலினில் போட்டுவைக்க
மிக்கான காகத்தி னிறகேயாகும்
நீர்த்துமே யிப்படித்தான் நிலமைபார்த்து
நிச்சயித்துக் கருப்பான மூலிகையைக்கொள்ளு
சேர்த்தமே சித்தர்கள்தான் கொண்டமார்க்கம்
திறமையாய் திட்டந்தான் செப்பினேனே. 203

செப்பினேன் பாட்டர் திரு மூலனாயன்
சிறப்பான கரிசாலைக் கற்பமுண்டு

ஒப்பிலெழு பதுகோடி யுகமிருந்தார்
உகந்துயெனை யீன்றகா லாங்கினாயன்
கப்பினேன் கரந்தையென்ற கற்பமுண்டு
கண்திறவாச் சமாதியிலே கற்பாந்தம் நின்றார்
அப்பினேன் அடியேன் தான் ஓமமுண்டு
ஐந்துயுகம் பிள்ளைகட்கு அருள் செய்தேனே. 204

செய்ததொரு செருப்படையின் கற்பமுண்டு
சிறுபாட்டர் பதஞ்சலியார் வியாக்கிரமர் தானும்
அய்ததொரு அம்பலத்தில் அனந்தங்கோடி
அதிகமாய்த் தவமிருந்து ஆடல் கண்டார்
மய்ததொரு மச்சமுனி வல்லாரையுண்டு
மௌனமாஞ் சமாதியிலே கோடியுகம் நின்றார்
கொய்ததோர் கூத்மமுனி கருவிழியுண்டு
கோடியுகஞ் சமாதியிலே கூர்ந்திட்டாரே. 205

கூர்ந்திட்ட சித்தர்கள்தான் கோடாகோடி
குறிப்பாகக் கற்பமுண்டு கொடிதாஞானம்
ஆர்ந்திட்டு அதீதத்தில் லகித்துப்போனார்
அதிகமாய் லிங்கத்தில் புக்கினோர்கோடி
ஓர்ந்திட்ட தாதியிலே ஒன்பதுபேர்சித்தர்
ஒருகோடி நவகோடி கோடாகோடி
பூர்ந்திட்டுப் பூரணத்தி லகித்தோர்கோடி
பேரான நாதாக்கள் சித்தினாட்டே. 206

கரிஉப்புக்கட்டு

ஆட்டான அன்னத்தில் உப்புக்கூட்ட
அடைவெல்லாஞ் சொல்லுகிற னறிந்துகொள்ளு
பூட்டான கல்லுப்பைப் பாக்குப்போல் பொறுக்கி
பெருங்குப்பை மேனியோடு கல்லுருவியோடு
நீட்டான சாரிடித்துப் பிழிந்துகொண்டு
நீக்கான யெட்டிலொன்று பழச்சாறுகூட்டி
கட்டான கல்லுப்பில் பிசிறித்தானும்
காயவே போட்டிடுவாய் ரவியில்தானே. 207

ரவியிலே அடிக்கடிக்குப் பிசறிப்போட
நலமாக ஏழுநாட் கழித்தபின்பு
புவியிலே வெங்காரம் மனோசிலையும்லிங்கம்
பொருந்தவே உப்புக்கு யெட்டிலொன்று
தவியிலே சாற்றரைத்து நாலுசாமம்
தண்ணீர்போல் குளப்பியே வைத்துக்கொண்டு
கெவியிலே பாயும்போ லுள்ளேசெல்லக்
கெடியான கல்லுப்பில் பிசறிப்போடே. 208

போட்டுமே காய்ந்தபின்பு ரெண்டிலையுமரைத்துப்
பேராகக் கவசமாய்க் கட்டித்தானும்
நீட்டுமே நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
நுணுக்கமா யாறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
மூட்டுமே சாறுவிட்டு முன்புபோல
மூன்றுநாள் பிசறியே ரவியிற்போடு
நாட்டுமே வெங்காரம் மனோசிலையும்லிங்கம்
நலக்கரைத்து முன்னிலையைக் கவசங்கட்டே. 209

கட்டியே கனபுடமாய்ப் போட்டுத்தீர்ந்தால்
கரியில்வைத்து உருக்கிப்பார் கண்விட்டாடும்
நாட்டியே யிந்தஉப்பைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
நவமாகக் கறிசோற்றி லுண்டுவாநீ
கெட்டியே உன்னுடம்பு இரும்புத்தூணாம்
கிளர்ந்தெழுந்து அமுரியிலே யிறங்காதுப்பு
மட்டியே பச்சையுப்புத் தின்றாயானால்
வாய்த்திருந்த சித்தியெல்லா மண்ணாய்ப்போமே. 210

நாகக்கட்டு

மண்ணான நாகத்தைக் கட்டக்கேளு
வழக்கமாம் வெடியுப்புப் பலந்தானைந்து
தண்ணான யெண்ணெய்சவுக் காரமைந்து
சமரசமாய்ப் பொடிபண்ணி சட்டியிட்டு
அண்ணான அடுப்பேற்றியெரித்தாயானால்
அழன்றுமே வெந்துருகிச் சுண்ணமாகும்

உண்ணான கண்ணைத்துக் கிடைதான்பாதி
உகந்தண்டம் பொடியாக்கி உணர்வுகேளே. 211

வங்கச்சுண்ணம்

உணர்வான காரீயம் வங்கம்ரெண்டும்
உறவாகச் சட்டியினி லுருக்கிக்கொண்டு
இணர்வாக இருவங்கத் திடைக்குத்தானும்
யியல்பாகப் பொடியிட்டு வருத்துக்கிண்டு
அணர்வான பொடிபோட்டு அடிக்கடிக்கி
அயத்தினால் கிண்டிடவே சுண்ணமாகும்
நணர்வான நாகத்தைச் சுத்திபண்ணி
நலமாக வில்லைபோல் வார்த்துக்கொள்ளே. 212

வார்த்துநின்ற வில்லைக்குச் சமனாய்த்தானும்
வங்கத்தின் சுண்ணாம்பைக் கவசங்கட்டி
சேர்த்துநின்ற உலைதன்னில் சிவக்கஊதி
சிறக்கவே ஆறவிட்டுக் கவசம்வாங்கி
வார்த்துநின்ற மறுகண்ணங் கவசங்கட்டி
வண்மையா யிப்படியே ஐந்துதரம்ஊது
கார்த்துநின்ற கலசத்தை வாங்கிப்போடு
காரசா ரம்போட்டு உருக்கிடாயே. 213

உருக்கியே லேசாக வில்லைதட்டி
உருகியா யிலுப்பைப்புண் ணாக்கிதன்னை
நருக்கியே பழச்சாற்றா லரைத்துமைபோல்
நயமாக அடைதட்டி ரெண்டுதானும்
அருக்கியே நாகத்தை அதில்பரப்பி
அடைமூடி யெருவடுக்கிக் கெசபுடந்தான்
கருக்கியே போட்டெடுக்க னாகங்கட்டி
கரியில்நின்று கண்விட்டு ஆடுந்தானே. 214

வெங்காரக்கட்டு

தானான வெங்காரப் பலகைதானும்
தனித்தெருதின் சாணியிலே கழுவிப்போடு

ஊனான மணியென்ற சாற்றில்தோய்த்து
உருவெய்யில் தனில்போடு வாரந்தானும்
ஆனான அடிக்கடிக்கித் தோய்த்துத்தோய்த்து
அதிகமாம் ரவிதன்னில் தினமும்போடு
வேனான தினந்தோறும் ரவியில்தானும்
மிரளாதே தோய்த்துமே போட்டிடாயே. 215

போட்டிட்டு யெட்டுநா ளானபின்பு
பொருந்தவே மணியென்ற யிலையரைத்து
காட்டிட்டுக் காரமேல் கவசங்கட்டி
காடையாம் புடமொன்று போட்டெடுக்க
மாட்டிட்டுக் காரமது மணியுமாகும்
மனோசிலைதான் பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு
நீட்டிட்டுப் புளிப்பான காடிதன்னில்
நிட்சயமாய்க் கிளிஞ்சியென்ற சுண்ணம்போடே. 216

மனோசிலை சுத்தி

சுண்ணந்தான் காடியிலே கரைத்துகொண்டு
டோளைகட்டி யெரித்திடுவாய் சாமந்தானும்
கண்ணந்தான் கத்தாழஞ் சோறுவாங்கி
கடுக்காய்த் தூளிட்டுமே தெளிவிறுத்து
வண்ணந்தான் மனோசிலைக்குச் சுருக்குப்போடு
வங்கமாஞ் சுண்ணாம்புக் கவசங்கட்டி
திண்ணமாய்க் கரியோட்டில் சிவக்கவாட்டி
சிறப்பாக வைத்துமே அரபொடியைவாங்கே. 217

வாங்கியே பழச்சாற்றி லூரவைத்து
மாசகற்றிக் கழுவியே வைத்துக்கொண்டு
தேங்கியே துருசியொரு கட்டிவாங்கி
திறமாக முன்சொன்ன வங்கச்சுண்ணம்
ஆங்கியே அதுமேலே கவசங்கட்டி
அண்டத்தின் கடுசுண்ண மதின்மேல்கட்டி
ஓங்கியே அண்டத்தின் கடுஞ்சுண்ணங்கேளு
ஒடெடுத்துச் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில்போடே. 218

போட்டுமே யெரியிட்டுக் கழுவிப்போடு
புகழ்ந்தபின்பு பழச்சாற்றி லரைத்துமைபோல்
மூட்டியே கெசபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து
முயன்றுமே அகலோடே மூன்றுபுடம்போடு
மாட்டுமே மறுபடியும் மரைக்கவேண்டாம்
மாசற்ற சுண்ணாம்பு உபரசத்தின் சுண்ணம்
தாட்டியே தாம்பூலந் தின்னலாகும்
சமரசமாங் கற்பத்துக் குறுதிதானே. 219

உறுதியாய்ச் சுண்ணாம்பைக் கவசங்கட்டி
உவர்மண்ணில் வைத்துமே யெரிதான்சாமம்
திறுதியாந் துருசியது சுண்ணமாகும்
சிவப்பான செம்பரத்தைப் பூவில்போட்டு
சறுதியாய்ப் பிசைந்துவைக்கச் சாமந்தானும்
சத்தெல்லாங் கக்கியே சிவப்பாய்வீழும்
நிறுதியாய் லிங்கத்தில் சுருக்கிட்டேதான்
நிலவரமா யெடுத்துவைத்து நேர்மைகேளே. 220

அயணாகம்

நேர்மையாய் முன்வைத்த அரைபொடியைநிறுத்து
நிசமாகப் பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு
தீர்மையாய் முன்கட்டு வெங்காரமொன்று
திறமையாய் முன்கட்டுங் கல்லுப்பொன்று
வார்மையாய் மனோசிலையாங் கட்டுஒன்று
மகத்தான துருசியென்ற சுண்ணமொன்று
தார்மையாஞ் சாதிலிங்கக் கட்டுஒன்று
தாக்கியெல்லாம் வாழைப்பால் தன்னாலாட்டே. 221

ஆட்டியே ஐந்துபங்காய்ப் பிரித்துக்கொண்டு
அரைபொடியில் ஒருபங்கு பிசறிவைத்து
வாட்டியே மறுநாள்தான் குகையிலிட்டு
வாய்மூடி உலையிலிட்டுத் துருத்திரெண்டால்
ஊட்டியே உருக்கிடிவா யுயர்ந்தஊத்தாய்
உடைத்துமே மறுபங்கு மருந்துகூட்டி

நீட்டியே ஐந்துதர முருக்கித்தீர்ந்தால் 222
நேரான அயந்தானும் நாகமாமே.

செம்புசுத்தி

ஆமென்ற செம்புதனைத் தகடுதட்டி
அதீதமாம் பழச்சாற்றி லூரவைத்து
நாமென்ற நாலாநாள் கழுவிப்போட்டு
நல்லகட்டு சாதிலிங்கம் மனோசிலைவெங்காரம்
காமென்ற கட்டப்புப் பழச்சாற்றிலரைத்து
கலந்தப்பிக் காயவைத்துத் தகட்டில்தானும்
ஆமென்ற ஆதண்டம்வேர்ப் பட்டைவாங்கி
அதீதமாம் வெண்ணொச்சிச் சாறுவாங்கே. 223

வாங்கியே பட்டைதனைச் சாறுதன்னால்
வார்த்தரைத்து மைபோலே தேங்காய்மட்டும்
ஆங்கியே அடைதட்டிச் செம்பைத்தானும்
அதில்பரப்பி மேலுமந்த அடையால்மூடி
தேங்கியே மண்செய்து புளிப்பரணியெருவுஞ்
சேர்ந்தடுக்கிக் கெசபுடமாய்ப் போட்டுவாங்கு
தூங்கியே செம்பதுவும் நொறுங்கித்தூளாம்
சுத்தமா யெடுத்துவைத்துச் சொல்லக்கேளே. 224

சொல்லவே முன்கட்டு உப்பைத்தானும்
சிவகரந்தை சாற்றரைத்து பூசைபண்ணி
பல்லவே உப்புக்குப் பாதிசூதம்
பகுந்தரைத்துச் சிவகரந்தைச் சாற்றினாலே
நல்லவே நால்சாம மரைத்தபின்பு
நலமாக மூசையிலே வாரியிட்டு
மெல்லவே உப்பாலே மேலேமூடி
மீட்சியில்லா தகலில்வைத்து வெயிலில்போடே. 225

வெய்யிலிலே போட்டபின்பு அகலால்மூடி
வெடியாமல் மண்செய்து புடமேபோடு
நய்யலிலே மெழுகாகும் பின்புகேளு
நலமான ஆறையிலை கவசங்கட்டி

கய்யாலே புடமைந்து போட்டபின்பு
கனமான சூடனுட தீயில்வாட்டி
உய்யலிலே முன்கட்டு உப்புத்தானும்
ஒருபலந்தான் குகையிலிட்டு உருக்கிடாயே. 226

உருகையிலே உப்புக்குக் கால்வாசிதங்கம்
உருகட்டு நாகமுங்கால் வாசிபோடு
நருகையிலே நாகயிடைசெம்புகாரம்
நல்காரத் திடைபோடு சூதந்தன்னை
பருகையிலே லிங்கமு மப்படியேபோடு
பரியோடே அயஞ்சேர்த்துக் கூடப்போடு
கருகையிலே மனோசிலையைப் போட்டுவாங்கு
கண்காண மயில்கழுத்துக் களங்கமாச்சே. 227

களங்கத்தை ரவிமதியி லீய்ந்தாயானால்
கண்டிடுமே தசமாத்து கருதிப்பாரு
புளங்கத்தைக் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
பொற்றிலையில் சாற்றாட்டிப் போடக்கேளு
விளங்கத்த வெங்கார மனோசிலையும்லிங்கம்
மீறாமல் களங்குக்கு கால்வாசிகூட்டி
இளங்கத்த யோகத்தில் சரியாய்க்கெந்தி
யிளுத்தரைத்து பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டே. 228

ஆட்டியே ஓட்டிலிட்டு வறுத்துக்கொண்டு
அரைவாசி காசியென்ற மேருக்கேற்றி
வாட்டியே வாலுகையின் மேலேவைத்து
மறவாதே பனிரெண்டு சாமந்தீயை
நீட்டியே ஆறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
நிட்சயமாய் ஆயிரத்துக் கொன்றுபோடு
மாட்டியே பனிரெண்டு மாத்துக்காணும்
மருவிநின்ற காயசித்தி யிதற்குள்ளாச்சே. 229

ஆச்சென்ற உப்பில்லா லோகவேதை
ஆகாது புடத்துக்கு உறுதியில்லை
மாச்சென்ற உப்பாலே வந்தவேதை
மசக்கில்லை மாசில்லை வழக்குமில்லை

காச்சென்ற காயசித்தி கடுதிலாகும்
கனமான உப்பென்ற செந்தூரந்தான்
பாச்சென்ற பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
பத்தியந்தா னிதன்பின்பு யில்லைதானே. 230

தானென்ற பத்தியத்தை விட்டுநீயும்
சமரசமாய்க் கற்பமெல்லா முண்டுபாரு
வானென்ற வாசியைநீ அந்திசந்தி
மறவாதே லெட்சயத்தை மாட்டித்தீரு
பானென்ற ஞான வெள்ளந் தன்னையுண்டு
பாசான மனிதருட பழக்கம்விட்டு
நானென்ற ஆணுவத்தை நலியக்கொட்டி
நாதாந்தப் பெருவழியி னாட்டம்பாரே. 231

கலங்குச் செந்தூரம்

நாட்டமாய் உப்பென்ற செந்தூரத்தை
நாற்பதுநாள் அந்திசந்தி கொண்டபின்பு
ஆட்டமா மரைபொடிதான் பலமும்பத்து
அதை நிம்பப் பழச்சாற்றி லூரவைத்து
மூட்டமாய் மூன்றாநாள் தண்ணீரில்கழுவி
முயற்சியாய் வாமப்பால் விட்டுவைத்து
மாட்டமாய் மனோசிலையுங் காரம்லிங்கம்
மருவியே யெட்டிலொன்று பொடித்துப்போடே. 232

பொடித்துமே மூன்றுநாள் போட்டபின்பு
பேரான குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
மடித்துமே மறுபடியும் நொறுக்கித்தூளாய்
மாசற்ற வாமப்பால் தன்னில்போட்டு
துடித்துமே முன்போல மருந்துகூட்டி
சுத்தமாய் மூன்றுருக்குத் தீர்ந்தபின்பு
வெடித்துமே வேறாக வைத்துக்கொண்டு
மீறியதோர் சாரத்தைக் கட்டக்கேளே. 233

சாறுக்கட்டு

கட்டவே சாரமொரு பலந்தானாலு
கழுதையுட மூத்திரமோ படியும்ரெண்டு
புட்டவே பொடுதலையின் சாறுபடிரெண்டு
பூனீறு படியரைதான் கூடப்போட்டு
எட்டவே யோகமாய்க் கலக்கிக்கொண்டு
யிருத்துமே தண்ணீரு ஒன்றில்வைத்து
தட்டவே சாரமொரு பலந்தான்கூட்டி
தளஒட்டின் மேல்வைத்து சுருக்குப்போடே. 234

சுருக்கிடுவ தெப்படித்தா னென்றால்கேளு
துணிகட்டி கழிதன்னில் தோய்த்துக்கொண்டு
குருக்கிடுவ கொஞ்சமாய்த் தடவிக்காய்ச்சி
குத்தியே சீலையினால் புரட்டிக்காய்ச்சு
நருக்கிடுவ நால்சாமஞ் சுருக்குப்போடு
நயந்தபிஷ்டி தனையெடுத்துக் கவசங்கட்டி
சிடுக்கிடுவ சீலைசெய்து மண்மறைவுபுடந்தான்
செயமாகக் கட்டுமது சாரந்தானே. 235

கட்டுகின்ற சாரத்தில் சமனாய்தானும்
கடிகண்டர் சுண்ணத்தை கவசங்கட்டி
புட்டுகின்ற பூனீறுக் குள்ளேவைத்து
பூர்த்தியா யூதிடவே புஷ்பமாகும்
வெட்டுகின்ற வெங்காரப் பலகைகேளு
மீறுமுத்தா மணிச்சாறு தன்னில்தோய்த்துப்
துட்டுகின்ற ரவிதன்னில் தோய்த்துப்போடு
சுருக்காக வெட்டுநாள் கட்டுமாமே. 236

ஆமென்ற வெங்காரம் பலந்தான்ரெண்டு
அண்டோடு சுண்ணமது பலந்தான்ரெண்டு
காமென்று கட்டினதோர் சாரம்நாலு
கடிந்தரைத்து நெட்டடங்க மட்டுமாட்டு
பாமென்ற வழித்தெடுத்துக் கலசத்திட்டு
பக்குவமாய்ப் புடம்போட்டுப் பனியில்வைக்க

தேமென்ற செய்நீர்தான் சுருக்கரெம்ப
செப்பமாய்ப் பரணிதனில் சேர்த்திடாயே. 237

சேத்திட்ட செயநீரில் வீரம்பூரம்
சிறப்பான சவுக்கார சுண்ணந்தானும்
பூத்திட்ட பொடித்திட்டு லிங்கத்துக்குப்
பேராகச் சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
மாத்திட்ட கெவுரி மனோசிலையுங்கூட்டு
மணிபோல நின்றாடும் வீரந்தானும்
ஆத்திட்ட செயநீரி லறுபத்துநாலும்
அரகரா முழுக்கட்டு ஆகும்பாரே. 238

ஆகுமே அயம்நின்று உருகும்போது
அந்திடைக்கு நாலிலொன்று தங்கம்போடு
தாகுமே தங்கமிடை நாகம்போட்டு
தாக்கிடுவாய் அயத்தினிடை லிங்கந்தானும்
ஏகுமே உட்கொண்டு சரக்கெல்லாந்தான்
ஏத்தமாங் களங்கமாகும் கல்வத்திட்டு
போகுமே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
புடம்போட்டுத் தேனிலே பொருந்தஉண்ணே. 239

உண்ணவே மண்டலந்தான் அந்திசந்தி
உகாந்தவரை தேகத்துக் கழிவோயில்லை
கண்ணவே மேனியது கருங்கல்லாகும்
கத்தியால் வீசினால் தோலுமுரியாது
பண்ணவே சிங்கம்போல் பராக்கிரமமாகும்
பருதியா மண்டலத்திற் புக்கலாகும்
விண்ணவே மேனியுட ரோமமெல்லாம்
விடுபட்ட வேனத்தின் ரோமமாமே. 240

காந்தசத்து

ரோமமாங் கேசந்தான் பலமோபத்து
நுட்பமா மயிலிறகு பலமோபத்து
ஏமமாம் எள்ளுப்போல் நறுக்கிக்கொண்டு
யேத்தமா முலைப்பாலி லிதனைக்கொட்டி

கேமமாங் கெந்தகந்தான் பலமோஜந்து
கெட்டியா மனோசிலைதான் பலமுமூன்று
வேமமாம் வெங்காரம் பலமுமூன்று
வீரமது பலமொன்று துருசுபலம்நாலே. 241

நாலோடு கட்டியதோர் கல்லுப்பொன்று
நலமான சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
ஏலோடு யிதுவெல்லா மெருக்கம்பாலில்
யிழுத்தரைத்து மயிருதனில் பிசறிக்கொண்டு
வேலோடு வில்லைபண்ணி வெயிலில்வைத்து
மிக்கான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கு
பாலோடு பரணிதனி லடைத்துக்கொண்டு
பலம்பத்து காந்தத்தைப் பண்பாய்வாங்கே. 242

பண்பான ஊசியெட்டிப் பிடிக்குங்காந்தம்
பருபருக்கை யாயுடைத்துக் கிழிபோல்கட்டி
வெண்பான வெள்ளாட்டு உதிரந்தன்னில்
மிக்கான மூன்றுநா ளூறவைத்து
கண்பான காடிதனில் கொதிக்கவிட்டு
கழுவியெல்லாங் கல்வத்தில் மருந்தையிட்டு
தண்பான நாலிலொன்று காரம்போட்டு
தாக்கியரை தயிலம்நால் சாமந்தானே. 243

சாமந்தா னரைத்தபின்பு குகையிலிட்டு
தாக்கியே துருத்தியது ரெண்டாயிட்டு
வாமந்தா னூதிடவே கறடுமாகும்
மறுபடியுந் தயிலம்விட்டுக் காரம்போட்டு
பூமந்தான் குகைக்குள்ளே வாரியிட்டுப்
பொருந்தவே ஊதினால் மணியுமாகும்
ஆமந்தா னிப்படியே ஐந்துதரமூது
ஆச்சுதே காயசித்தி யாண்மைதானே. 244

ஆண்மையாஞ் சத்திலே காரமிட்டு
அடிகனத்த கிண்ணியாய் மெழுகுகட்டிவாரு
கேண்மையாய் அமுரிகொள்ளு செந்தூரங்கொள்ளு
கெட்டியா முன்தேகம் சித்தியுண்டாம்

தாண்மையாய்ச் சட்டைகக்கி சந்திரபிம்பம்போல்
சதாகோடி வேதாந்தம் பார்க்கலாகும்
காண்மையாய்க் கரியுரித்தோன் நடனமெல்லாம்
கண்டுகொண்டு காட்சியா யிருக்கலாமே. 245

இருக்கவே காந்தமென்ற சத்துதன்னை
யிதமாகக் குகையில்நின்று உருகும்போது
தருக்கவே நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
தங்கத்தி னிடைபோடு நாகந்தன்னை
நருக்கவே சத்திடைதான் சூதம்போடு
நாணுகியதோர் சூதமிடை கெந்திபோடு
பொருக்கவே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
பொடிபண்ணிக் காசியென்ற மேருக்கேற்றே. 246

மேருக்கே யேற்றியே தீயைமூட்டு
விதமாகப் பனிரெண்டு சாமந்தானும்
ஆருக்கே ஆறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
அருணநிற மாயிரத்துச் கொன்றுயீவாய்
பேருக்கே நவலோகம் பொன்னுமாகும்
புக்கின்ற மாத்ததுவும் பனிரெண்டாகும்
மாருக்கே மண்டலந்தான் தேனிலுண்ண
வச்சிரம்போற் தேகமுமா மருவியுண்ணே. 247

உண்ணவே சமாதிக்குள் ளிருந்துகொண்டு
ஊழியாங் காலமெல்லா முண்ணலாகும்
கெண்ணவே கேசரத்தி லாடும்போது
கெடியான யிடிமின்னல் கிட்டஅஞ்சும்
வண்ணவே மாருதத்தில் சுழலொட்டாது
மதியளவு மோடையிலே குளிர்ச்சியில்லை
அண்ணவே நூற்றறுபதா மண்டத்தில்
அய்யரென்ற நந்தியடி யறியலாமே. 248

அப்பிரேகச்சத்து

அறியவே அப்பிரேகச் சத்துத்தானும்
அதிற்கேளு முத்தரந்தான் யேமவர்ணம்

தெறியவே சிவப்புவர்ணம் ரெண்டாம்பட்சம்
செப்பக்கேள் கருப்பானால் மூன்றாம்பட்சம்
மறியவே வெளுப்பானால் நாலாம்பட்சம்
மகத்தான நாலுவகைச் சாதிதன்னில்
எறியவே யேமவர்ண அப்பிரேகந்தன்னை
யிடித்துநன்றாய் நவநீதம் பண்ணிக்கொள்ளே. 249

பண்ணியே கிளிபோலே கட்டிக்கொண்டு
பாங்கான கொள்ளோடே வேகவைத்து
திண்ணியே தினமொன்று வெந்தபின்பு
சேரிதிலே வெங்காரம் பாதிதானும்
கண்ணியே கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
கருப்பான வெள்ளாட்டு ரெத்தத்தாட்டு
மண்ணியே மாளமட்டு மரைத்தபின்பு
மகத்தான வெண்ணெய்குன்றி வெல்லந்தானே. 250

தானான தேனோடு சிறுமீனெள்ளு
தாக்கான கோதும்பை உளுந்துமொச்சை
வேனான முசலெலும்பு யெருமைக்கொம்பு
வேகமாங் குதிரையுட குளம்புதந்தம்
வானான வாத்தவளை குக்கிலோடு
வகைக்கொன்று பலங்காலதான் வளமாய்ப்போட்டு
கோனான அப்பிரேகம் பலந்தான்பத்து
கூட்டியெல்லாம் வெள்ளாட்டு ரத்தத்தாட்டே. 251

ஆட்டியே வில்லைபண்ணிக் காயவைத்து
அடுக்கடுக்காய் வாங்கமென்ற நாளாத்துாது
மூட்டியே முத்துப்போல் சத்துவீழும்
முறைமுறையா யுடைத்தெடுத்துக் கறட்டைவாங்கி
மாட்டியே முன்போல் மருந்துகூட்டி
மறவாதே வங்கமென்ற நாளத்துாது
நீட்டியே மருந்திட்டு ஐந்துதரமூது
நினைவாகச் சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொள்ளே. 252

பொருக்கியே சரக்கெல்லா முருக்கிக்கொண்டு
பேரான காரமொடு சாரஞ்சேர்த்து

தருக்கியே சாய்க்குகிற விபரங்கேளு
தனியான அதிமதுரம் யிலுப்பைப்பூவும்
தெருக்கியே தேனோடு நெய்யும்வெல்லம்
சீரான நல்லெண்ணெய் தேங்காய்ப்பாலும்
அருக்கியே ஆட்டுப்பால் சதுரக்கள்ளி
அடிப்பாலுஞ் சமனாகக் கலக்கிக்கொள்ளே. 253

கலக்கியே கலசத்தில் வார்த்துவைத்து
கைமுறையாய்ச் சத்துருக்கி அதிலேசாய்ப்பாய்
பலக்கியே பதினைந்து தரமேசாய்த்து
பார்த்தாக்கால் சருகைவெள்ளி போலாஞ்சத்து
தலக்கியே சத்துக்குச் சமனாய்த்தங்கம்
தாக்கியே பாத்திரம்போல் வார்த்துக்கொண்டு
அலக்கியே அப்பிரேகச் சத்துக்கிண்ணி
அட்செயமாம் பாத்திரமென் றறிந்துகொள்ளே. 254

அறிந்திட்ட பாத்திரத்தில் வஸ்துவைத்து
அருச்சித்து ஆத்தாளை அஞ்சல்பண்ணி
பறிந்திட்ட வாசியெல்லா மிழுத்துவாங்கி
பாங்கான அறிவோட பானம்பண்ணி
நெறிந்திட்ட துவாதசத்தில் நினைவையுன்னி
நேர்மையெலா மறந்திடுவாய் நிலைத்துப்போகும்
தெறிந்திட்ட அப்பிரேகக் கிண்ணிதண்ணில்
சிறப்பாக அடித்தூரில் சீலைசெய்யே. 255

சீலைசெய்து வாலுகையின் மேலேவைத்து
சிறந்திட்ட பாத்திரத்தில் சூதம்விட்டு
காலைசெய்து கருமத்தஞ் சாறுவிட்டு
கலந்தெறிப்பாய் நால்சாமங் கமலத்தீயால்
வேலைசெய்து வெண்ணெய்போல் குலைந்துபோகும்
மிக்காக வழித்தெடுத்துத் தண்ணீரில்போடு
ஆலைசெய்து ஆறையிலை கவசங்கட்டி
அடுக்காகப் பதினைந்து புடந்தான்போடே. 256

புடம்போடு பிராயினிலை கவசங்கட்டி
புகழாகப் பதினைந்து புடமும்போடு

திடம்போடு செந்திராய் கவசங்கட்டி
திறமாகப் பதினைந்து புடமுமானால்
அடம்போடு குளிகையுமா மதற்குள்கேளு
அபினோடு கஞ்சாவுஞ் சாதிக்காயும்
முடம்போடு பத்திரியுங் கிராம்புனாபி
முத்தியதோர் மதன்வித்து தேங்காய்தானே. 257

தேங்காயுங் கசகசா சாரப்பருப்பு
சிறப்பான மருள்பத்து யெட்டிவித்து
மாங்காயு மிதையெல்லா மிடித்துநைய
சாராயம் விட்டரைத்துச் சாமந்தானும்
வாங்காயுங் குளிகைக்குக் கவசங்கட்டி
மார்க்கமாம் புகைபோக்கில் கட்டிவைத்து
நாங்காயு மண்டலந்தான் கழிந்தபின்பு
ரவியிலே போட்டிடுவாய் தினந் தான்பத்தே. 258

தினம்பத்துக் கழித்தபின்பு வாயிலிட்டால்
ஸ்ரீகளுக்குத் தம்பனமாஞ் சுருக்குமெத்த
இனம்நூற்றி யெட்டுமணி தாவடமாய்க்கோர்த்து
யியல்பான ஐந்தெழுத்து ஆறெழுத்துமோத
மனம்பார்த்துத் தேவியொடு சிவன்தான்வந்து
மகத்தான யோகசித்தி காயசித்தியீவார்
தனம்பார்த்து வாதமுதல் சித்தியாகும்
சாங்கமாய் மனமுரைத்தால் சித்தியாமே. 259

சித்தியாம் ரசவாதி ஞானியோகி
செகசாலந் தனைமறந்து செம்மையாக
முத்தியா மனமுரைத்தா லவனேஞானி
ஊரிருந்தென் காடிருந்தென் மலையில்வாழ்ந்தென்
அத்தியாந் தான்வேறு பொருள்வேறென்று
அசத்தில்லா யெவ்வுருவும் ஒன்றேயென்று
தத்தியாய் மனமுரைத்துச் சாங்கமாகிச்
சடமெடுத்த வித்தேது விந்துவாச்சே. 260

விந்துவாஞ் சூஸ்திரத்தில் மந்திரமோசித்தி
மேகத்தி லோடுகிற குளிகைசித்தி

உந்துவாம் யோகசித்தி ஞானசித்தி
　　உறுதியாங் காயசித்தி யோகசித்தி
சந்துவாஞ் சடத்துக்குள் ஆதாரஞ்சித்தி
　　சாஸ்திரத்திற் சொல்லாத கருவோசித்தி
அந்துவாம் அஷ்டாங்கம் சித்தியாகும்
　　ஆச்சரியஞ் சூதத்தைக் கட்டினோர்க்கே. 261

கட்டியதோர் சூதத்தில் சாரணைதானூட்ட
　　கண்ணிமைக்கு ளாயிரந்தான் காதம்போகும்
தெட்டியதோர் குளிகையில்லாக் காயசித்தி
　　சீக்கிரமாய்ப் பட்சத்தில் தெரிந்துபோகும்
குட்டியதோர் குளிகைதன்னை வாயில்வைத்துக்
　　குறிப்பாகக் கல்மண்ணில் ஓடுதன்னில்
சூட்டியதோர் துப்பியே உருக்கிப்போடச்
　　சுயம்பாகும் பதினெட்டு மாற்றுத்தானே. 262

மாத்தான அப்பிரேகக் கிண்ணிதன்னை
　　வரிசையாய் நொறுக்கியே குகையில்வைத்து
ஊத்தான் துருத்திவைத்து உருக்கிக்கொண்டு
　　ஊட்டிடுநீ தங்கத்தை நாலுக்கொன்று
நாத்தான நாகத்தைத் தங்கத்தைத்தானும்
　　நலமாகத் தொந்தித்து ரெட்டியூட்டு
காத்தான லிங்கமொடு காரந்தானும்
　　கால்வாசி ஊட்டிடவே களங்கமாமே. 263

களங்கத்தை ரவிமதியி லீய்ந்தாயானால்
　　கண்டிடுமே திசமாற்று கருதிப்பாரு
புளங்கத்தைப் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
　　பேணியே புடம்போடு அரைத்தரைத்து
முளங்கத்தை மூன்றுவிசை போட்டெடுத்தால்
　　முதுமையாங் கோவையென்ற பழம்போலாகும்
அளங்கத்தை ஆயிரத்துக் கொன்றுயீந்தால்
　　ஐயிரண்டு மாற்றாகு மறிந்துகொள்ளே. 264

அறிந்துகொள்ளு செந்தூரங் குன்றிதானும்
அந்திசந்தி மண்டலந்தான் தேனிலுண்டால்
முறிந்துநின்ற கற்பமெல்லா மீறிஊறும்
மிடுக்கான வாசியது சொன்னபடிநிற்கும்
கெறிந்துகொண்ட கெவுனத்தில் திரிந்துகொண்டு
கெடியான துருவமட்டும் புகுதலாகும்
பறிந்துநின்று வயிரமது பளிச்சென்றாப்போல்
பாங்கான உன்னுடம்பு மின்னுமாமே. 265

பூநாகச்சத்து

மின்னலாம் பூநாகச் சத்துக்கேளு
விளங்கியதோர் செம்மண்ணாங் குளத்துக்குள்ளே
குன்னலாங் குழிவெட்டி நீளத்தானும்
குதிரைலத்தி பரப்பியே கொஞ்சமாக
வன்னலாம் வரகுவைக்கோல் மேலேபோட்டு
வாகாக வெல்லத்தைக் கரைத்துத்தூவி
முன்னலா மூடிவைக்கப் பூநாகந்தான்
முனையாக மேய்ச்சலுக்கு நிறையும்பாரே. 266

பாரென்ற தினம்பார்த்துப் பொறுக்கிக்கொண்டு
பாறையிலே தினந்தோறும் உலரப்போடு
நேரென்ற நூறுபலம் நிறுத்திக்கொண்டு
நுணுக்கமாங் காரமது பலந்தான்பத்து
சேரென்ற காரத்தைத் தேன்வார்த்தாட்டி
திறமாகப் பிசறியந்தப் பூநாகத்தில்
வாரென்ற பாண்டத்தில் வைத்துமூடி
மண்செய்து மார்க்கமாய் அடுப்பிலேற்றே. 267

அடுப்பேற்றித் தீயெரிப்பாய் சாமம்நாலு
அடையாகப் பூநாகம் பற்பமாகும்
கடுப்பேற்றி யிரைதயெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
கதிப்பான தேனோடு வெல்லங்குன்றி
வெடுப்பேற்றி வெண்ணெய்யொடு காரங்கூட்டி
மிடுக்காக அரைத்துநன்றாய்த் தினந்தானொன்று

விடுப்பேற்றி வில்லைகட்டி வங்கம்நாளம்
மிக்காக ஒவ்வொன்றாய்ப் போட்டுஊதே. 268

போட்டுத மணிமணியா யிறங்குஞ்சத்து
பொருக்கியே கறடுமிந்தப் படியேஊது
வாட்டுது வந்ததெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
வாகாகக் காரமிட்டு உருக்கிநன்றாய்
ஆட்டுத அப்பிரேகஞ் சாய்த்தாப்போலே
ஆண்மையாய்ப் பதினைந்து தரமுஞ்சாய்த்து
சாட்டுதச் சத்தினுட மகிமைசொல்ல
சதாசிவனு முன்பின்னாய்த் தயங்கினாரே. 269

தயங்காத பூநாகச் சத்துதானும்
தாக்கியே குகையில்நின்று உருகும்போது
வயங்காத வயிரமொன்று கொடுத்தாயானால்
மாசற்ற உருகியே உள்ளே கொள்ளும்
துயங்காத சூதமொன்று கொடுத்துவாங்கி
சுகமாக மேற்பூச மருந்துகேளு
வியங்காத வீரமொடு புனுகுசீனம்
மேன்மையாய் பூரமொடு வழலைதானே. 270

வழலைதனை வாய்நீரா லரைத்துக்கொண்டு
மணிமேலே பூசியே உலரப்போடு
நிழலைதன்னைக் குகையிலிட்டுச் சில்லுப்போட்டு
சீலைசெய்து கெசபுடமாய்ச் சிறக்கப்போடு
பழலைதனைப் பரனீன்ற வயிரந்தானும்
பண்பாகக் குருவாச்சு பாருபாரு
அழலைதனை அடக்கிவிட்ட வாசிபோல
ஆச்சரிய மிதின்வேதை அதீதந்தானே. 271

அதீதமாங் குருவொன்று சூதமொன்று
அரைத்திடுவாய் முலைப்பாலால் கடிகைநாலு
குதீதமாய்க் குகையில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
கூகைநீர் போலவது குருவுமாகும்
சுதீதமாஞ் சூதமது குருவுமாச்சு
சுத்தித்த சூதமது பத்துக்கொன்று

மூதீதமா முலைப்பாலா லரைத்துக்கட்டி
முன்போலே குகைவைத்துப் புடத்தைப்போடே. 272

புடம்போடு யிப்படித்தா நூறுதொந்தமேற்றி
போக்கான திதன்குணத்தைப் புகலக்கேளு
தடம்போடு தங்கத்தில் பத்துக்கொன்று
தாக்கிடவே தங்கமது செம்பேயாகும்
அடம்போடு தங்கரவி அதிகக்காந்தி
அறுபத்து நாலுதொந்தம் சேர்ந்தபின்பு
விடம்போடு வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று
மிடுக்கான தொந்தரவி யீய்ந்திடாயே. 273

ஈய்ந்திடவே பத்தரையே மாற்றுக்காணும்
இச்செம்பு செந்தூரம் வீரமிடையுண்ணு
பாய்ந்திடவே பட்சத்தில் சித்தியாகும்
பரையான பூரணத்தில்மருவப் பண்ணும்
ஆய்ந்திடவே ஆறுதல மடுக்குயெல்லாம்
அணுகிடிலோ அங்கமெல்லா மடுக்காய்க்காணும்
தோய்ந்திடவே துவாதசாந் தத்தில்நின்று
சூட்சமெல்லாங் கண்டவர்க்குச் சுளுவிலாமே. 274

ரசக்குளிகை

சுளிவாக அப்பிரேகச் சத்தில்தானும்
சுத்தித்த சூதமது யீரெட்டுக்களஞ்சி
நளிவாக வாலுகையில் கிணிணிவைத்து
நலமாகச் சுத்தித்த சூதம்விட்டு
களிதாகக் கருமத்தன் சாறுவிட்டு
கமலம்போ லெரித்திடவே வேயிறுகிப்போகும்
மெளிதாக வெண்ணெய்யைத்தான் வாங்கிக்கொண்டு
மிக்கான ஆரையிலைக் கவசங்கட்டே. 275

ஆரையிலை பதினைந்து புடந்தான்போடு
அரசிலையில் பதினைந்து புடந்தான்போடு
பூரையென்ற பிராயிலையில் பதினைந்தாகும்
பெரிதான மத்தங்காய் பதினைந்தில்வாட்டி

தீரையிலே சூடனுட தீயில்வாட்டி
தீவனந்தான் காண்பதற்குப் பூநாகச்சத்து
ஒரையிலே ஒன்பதுக்கு ஒன்றுஊட்டி
உருகவே விடுவிக்கச் சாரணைதானாமே. 276

சாரணைதான் சூட்டியிதில் செய்தபின்பு
தயங்காத கெந்தகத்தின் சத்தைஊட்டு
காரணைதான் உபரசத்தில் கிடைத்தசத்து
கலங்காமல் விடுவித்துப் பாசாணச்சத்து
நாரணையாம் நவலோகச் சத்தையூட்டு
நவரத்தினச் சத்திட்டுச் சாரணையைத்திரு
தாரனையாங் காரசா ரத்தையூட்டு
சாய்த்துமே சாரணையில் வைத்துக்கொள்ளே. 277

ரசக்கிணறு

வைத்துமே யிப்படித்தான் குளிகைரெண்டு
வாயிலொன்று கரத்திலொன்று வைத்துக்கொள்ளு
கெய்த்துமே கெவுனத்தி லோடுநீதான்
கெடியான கிழக்கெழுந்து கேசரத்தில்
எய்த்துமே ஈசான மூலைக்குள்ளே
ஏற்றமாம் ரோமபுரிப் பட்டணத்தில்
தெய்த்துமே தெற்காக விரதகூபந்
தேடியே ஆதிரசக் கிணற்றைப்பாரே. 278

கிணத்தடியிற் ராட்சதரைக் காவல்வைத்து
திருபையதாய்த் தேவர்களும் காத்துநிற்கும்
மணத்தடியிற் சூதத்தை மனிதர்சித்தர்
மகத்தான கெவுனிகள்தா னெடுப்பாரென்று
சணத்தடியிற் சதாநித்தங் காவலாகும்
தாக்கான பஞ்சகிருத்தியம் தாட்சியாக
நிணத்தடியிற் போகாமல் சிவன்தான்முன்னே.
நிறுத்தினார் காவலாய்க் கிணற்றில்தானே. 279

தானான ரிசிசித்தர் யோகிதானும்
தவசுபண்ணி அநேகநாள் தங்கியேதான்

கோனான குளிகைக்கு ரசமெடுத்து
கெவுனத்திற் பாய்ந்துகிணற் றடியிற்போனேன்
தூனான சூதமது கொடுஞ்சுருக்காய்த்
துடர்தெழுந்து பாய்ந்திடவே சுருக்காயோடி
நானான ரவிதனிலே சொக்கிக்கொண்டு
நாதாந்தாத் தாய்பதத்தில் நாடினேனே. 280

நாடியே தாய்தன்னைக் கேட்கும்போது
நாட்டமொன்று சொல்லிவிடவே நம்பியானும்
பாடியே பரமனைத்தான் தோத்தரித்ததுப்
பாங்கான தம்பனமா மந்திரத்தை
தேடியே செபம்பண்ணச் சூதந்தானும்
துரத்தாம லடங்கிற்று சீக்கிரமாய்த்தானும்
ஆடியே தேங்காயின் குடுக்கைக்குள்ளே
அடைத்துமே கட்சுத்தி லமைத்திட்டேனே. 281

அமைத்திட்டு கெவுனத்தி லெழும்பும்போது
அளிம்பான கெவுனியவன் மறித்துக்கொண்டு
சிமைத்திட்டுச் சிவனுடைய பொக்கிஷத்தைத்
திருடியே போவானே என்றுசொல்லி
பமைத்திட்ட குளிகையைத்தான் பறிக்கவந்தான்
பரிவான திருமூலர் பேரன்யான்தான்
குமைத்திட்ட குளிகைகட்டக் கொண்டுபோறேன்
கொடுமூலர் சாபத்தால் கல்லாவாயே. 282

கல்லானா ரநேகம்பேர் காவலுண்டு
கைலையுரை சிவனுடைய பொக்கிஷத்தை
எல்லாரு மெடுப்பார்க ளென்றுயெண்ணி
யெங்களைத்தான் காவல்வைத்தா ரேற்றமாக
தில்லானாற் சிவனுடைய உத்தாரப்படிக்கு
செய்கிறதே யல்லாமல் மற்றொன்றில்லை
வல்லானாற் கொடுபோநீ யென்றுசொல்லி
மறிக்கவே அனைவருந்தான் வந்திட்டாரே. 283

வந்திட்டுச் சுற்றிலுமே வுளைந்துகொண்டார்
வசியமா மந்திரத்தை உச்சரித்தேன்

அந்திட்டு அடிவணங்கி யெல்லோருந்தான்
அய்யாநீர் யாருடைய மரபுயென்றார்
முந்திட்டு மூலருட மூன்றாம்பேரர்
முக்கியமாம் போகரென்று மொழிந்திட்டேன்யான்
கொந்திட்டுக் கொடுமூலர் பேரனென்றால்
குளிகையுட குணபாட்டைக் காட்டென்றாரே. 284

காட்டென்று சொல்லிடவே குளிகைதன்னை
கடலில்விட்டுச் சங்கிலியைப் பிடித்தேன்நானும்
ஓட்டென்று யோசனையாந் தூரந்தானும்
உறக்குடித்து மண்தெரியப் பள்ளமாச்சு
நாட்டென்று யெல்லோரும் நடுநடுங்கி
நமக்கெல்லா மாக்கினைதா னேருமென்று
மூட்டென்று மனம்போலே யாகவென்று
முனிந்துமே தெண்டனிட்டு மொழிந்தார்காணே. 285

காணவே சுரபியென்ற குளிகைதன்னைக்
கசகாமல் சங்கிலியில் கயறுகட்டி
மூணவே முன்குளிகை தன்னில்விட்டேன்
முதிர்த்துநின்ற குளிகையைத்தான் சுரபிதீண்டி
தாணவே தண்ணீரெல்லாங் கக்கிமுன்போல்
சமரசமாங் கடல்யெப்போ தும்போலாச்சு
ஆணவே யெந்தனையு மடிவணங்கி
அஞ்சல்பண்ணிக் குளிகையொன்று கேட்டிட்டாரே. 286

கேட்கவே குளிகைபண்ணித் தாரேனென்று
கெட்டியாந் தேங்காயின் குடுக்கைதன்னில்
வேட்கவே வேணுமென்ற சூதந்தானும்
விரைந்துகொடுத் தஞ்சலிதான் செய்துநின்றார்
வாட்கவே மண்டலத்தில் குளிகைகொண்டு
வாருமென் றடிதொழுது அனுப்பிவிட்டார்
தாட்கவே சமுத்திரத்தைத் தாண்டிப்பின்பு
சாங்கமாய்ப் பொதிகைக்கீழ் தரித்திட்டேனே. 287

பூனை நான்குவேதம் சொன்னது

தரித்திட்டுப் பானமொடு சமைத்துமுண்டேன்
தாகித்துத் தண்ணீர்தான் தேடிக்கொண்டு
விரித்திட்டு விப்பிராள் வீதிசென்றேன்
வேதந்தான் ஓதிவெகு விப்பிராள்நாள்
துரித்திட்டுச் சொல்லையிலே தண்ணீர்கேட்டேன்
துற்கெந்தம் வீசுதென்று பார்ப்பாரெல்லாம்
அரித்திட்டு ஆத்துக்குள் போய்விட்டார்கள்
ஆத்திரமாய்ப் பூனையொன்று அழைத்திட்டேனே. 288

அழைத்திட்ட பூனைதனுக் குபதேசித்து
அருள்செய்யப் பூனையது நான்குவேதம்
பழைத்திட்ட பார்ப்பார்போல் தீர்க்கமாக
படித்தவன்போல் நால்வேதம் பகரும்போல
சழைத்திட்ட பர்ப்பார்க ளோடிவந்து
சாங்கமாய்த் தெண்டனிட்டு அஞ்சல்பண்ணி
பிழைத்திடவே அடியேற்குப் புத்தியென்ன
போதிப்பீ ரென்குருவே போதிப்பீரே. 289

குருவென்றே தாகத்துக் கமுதமீய்ந்தார்
கொண்டுமே வஸ்துவொடு சுத்தியீய்ந்து
அருவென்றே பாத்திரங்க ளீயந்துயீய்ந்து
ஆயியுட உபதேச மனுக்கிரகித்து
தருவென்றே அவரவர்தன் வீட்டிலுள்ள
தவலைசெம்பு மண்வெட்டி உழவுபாரை
வெருவென்ற வேலைதனில் குவிக்கச் சொல்லி
விராட்டியது தனையடுக்கி நெருப்பிட்டேனே. 290

இட்டுமே சிவந்தபின்பு கொண்டுவந்தசூதம்
எள்ளளவு யெடுத்துமே திவலைவீச
கட்டுமே கனகந்தான் பத்தரையுமாச்சு
கணக்காக அவரவர்க ளெடுத்துக்கொண்டார்
வெட்டுமே குளிகைவிட்டுக் கெவுனமாகி
கெடியான பொதிகைக்கு நிருதிமூலை

துட்டுமே சுணங்கவிருட்ச மரத்தின்கீழே
சோதியாம் பருவதமுங் கிட்டத்தானே. 291

கிட்டவே பிள்ளைகளை வைத்துக்கொண்டு
கெடியான குளிகைகளைப் பண்ணிப்பண்ணி
தட்டவே சாரணையைத் தீர்த்தபின்பு
சாங்கமாய்ச் சூதமெல்லாங் குகையில்வைத்து
எட்டவே குளிகைதனை யெடுத்துக்கொண்டு
ஏற்றமாங் குளிகைவிட்டுக் கெவுனமாகி
உட்டவே ரோமபுரிக் கடலில்வந்து
உதுட்டான சித்தனைத்தான் கண்டிட்டேனே. 292

கண்டிட்டேன் யெழுந்திரிந்து அஞ்சல்பண்ணி
கருத்தோட மனமொன்றிக் கருணைகூர்ந்து
அன்றுரைத்த மொழிப்படியே வந்தீரையா
அடியேன்தான் செய்தபிழை பொருத்திடென்று
பண்டுரைத்த மொழியெனக்குச் சந்தோஷமாச்சு
பாங்கான கூபத்தைப் பத்திரமாய்காத்து
தொண்டுபட்டுச் சிவனுக்குச் சேதிசொல்லு
சொரூபமாங் குளிகையொன்று சூட்டினேனே. 293

சூட்டியே கைகொடுத்து வகையுஞ்சொல்லி
சூதத்தின் திறமையைத்தான் சோதித்துக்காட்டி
ஒட்டியே ஒருவருக்குங் கொடாதேயென்று
உண்மைசொல்லிக் குடுக்கைதனில் சூதம்வாங்கி
ஆட்டியே அவிடம்விட்டு அனுப்பிக்கொண்டு
அய்யார்நந்தி பதம்பார்க்க அண்டத்தேறி
நாட்டியே நூற்றறுபதா மண்டத்தில்
நந்தியடி தனைப்போற்றி நாடினேனே. 294

நாடினேன் குளிகைக்கு வயனமெல்லாம்
நந்திசொல்லக் கேட்டுமே மனமகிழ்ந்து
ஆடினே னவிடம்விட்டுப் பொதிகைக்கிப்பால்
ஆதியா மரசடியில் பாட்டர்பாதம்
ஊடினே னினையடிக்கீழ் சரணம்
உற்பனங்கள் குளிகைதனைக் குரையென்றேனான்

பாடினேன் பாட்டர்மன மகிழத்தானும்
பாங்கான கருணையினா லுரைசெய்தாரே. 295

செய்கின்ற வகைகளெல்லாந் தீர்க்கமாக
செப்பியபின் கேட்டுமே மனமகிழ்ந்து
பைகின்ற பாட்டரைத்தா னனுப்பிக்கொண்டு
பயின்றெடுத்த காலாங்கி அய்யர்பக்கல்
தைகின்ற பாதத்தைச் சரணம்பண்ணிச்
சாங்கமாய்க் குளிகைசெய்யுந் தன்மைகேட்டு
கைகின்ற கருவெல்லாங் களங்கமில்லாமல்
கருத்துரைத்துக் கேட்டுமே களிகூர்ந்தேனே. 296

களிகூர்ந்து அய்யர்பதம் பணிந்துநிற்கக்
கடாட்சித்துக் குளிகைதனைக் கட்டுமென்றார்
அளிகூர்ந்து அய்யரைத்தா னனுப்பிகொண்டு
அதீதமாஞ் சுணங்கவிருட்ச மரத்தின்கீழே
எழில்கூர்ந்த சாஸ்திர மேழாயிரத்தை
எடுத்துமே சோதித்து ஒவ்வொன்றாக
வழிகூர்ந்து ஆயிரமா மாத்துமட்டும்
மருவிநன்றாய்ச் சோதித்த மார்க்கந்தானே. 297

மார்க்கமாய்க் குளிகையது ஆயிரத்தியெட்டு
வகையாகப் பண்ணியே சாரணையைத்தீர்த்து
ஆர்க்கமாய் ஆயிரத்தெட் டண்டமெல்லாம்
அமர்ந்தங்கே யிருந்திருந்து அதீதம்பார்த்து
தார்க்கமாய் ஏழுகடல் தன்னைச்சுற்றி
சமர்த்தான மூலிகையைத் தின்றபின்பு
தீர்க்கமாய்ச் சமாதிதனி லிருந்துகொண்டு
செயலழிந்தேன் கற்பாந்த காலந்தானே. 298

கற்பாந்தஞ் சமாதியிலே யிருந்திருந்து
கருத்தறியாப் பிள்ளைகளுக் குபதேசித்து
விற்பாந்த மேதினிக்குள் மேருவலம்வந்து
விடுபட்ட நதிகளெல்லாம் பார்த்துத்தேறி
வற்பாந்த உன்மனைத்தாய் வஸ்துயீய்ந்து
மார்க்கமெல்லாந் தாய்சொல்ல மறந்திடாமல்

குற்பாந்த குளிகையது ஆயிரத்தியெட்டு
கொடி கட்டி மலைமுழைஞ்சில் குறித்திட்டேனே. 299

குறித்திட்ட குளிகைதனை மலைமுழஞ்சில்வைத்து
கொடிகட்ட ஜெயஸ்தம்பம் கூறினேன்நான்
பிரிந்திட்ட பிள்ளைகட்குக் குளிகையீய்ந்து
பேராக அங்கங்கே மடமுண்டாக்கி
பறித்திட்ட சோடிட்டுக் கெவுனந்தன்னில்
பாய்ந்துமே அண்டரண்ட பதங்கள்பார்த்து
அறித்திட்ட ஐந்துவரை தாண்டியேறி
ஆயியுட சிலம்பொலியில் மேவினாரே. 300

மேவியே சிலம்பொலியைக் கேட்டுநின்று
மீறிவந்த மிடுக்கான சீடர்தாமும்
தாவியே நூல்படித்துத் தாட்சியாகி
சமரசமாங் குணமுண்டாய் தற்கமில்லை
பாவியே குளிகையுட பருவமெல்லாம்
பயிற்றுவித்தேன் ஆயிரமா மாற்றுமட்டுங்
தாவியே நூல்தனிலே சாங்கமாகச்
சமர்ப்பித்தேன் ஏழுஆ யிரந்தான்காணே. 301

காணவே யிந்தமுறை செய்வதாரு
கருத்தாகச் சாஸ்திரத்தை நம்பினோர்கள்
பூணவே சிவயோகி ரிசிகள்சித்தர்
புகழாகத் தரிக்கலாங் குளிகைதன்னை
வாணவே வாசிகண்ட ஞானிக்குத்தான்
வாமத்தே நின்றுரைத்த பூசையோர்கள்
வேணவே வெகுகாமி பெண்ணாசைகொண்டோன்
மிகையாகி நோயெய்தி மாள்வான்தானே. 302

மாளாதே தினந்தோறுங் சுற்பமுண்ணு
மங்கையர்பால் மனஞ்சற்று மருவிடாதே
கேளாதே யாரையுந்தான் வயிரமுண்ணு
கெட்டியா முடலிறுகி நரையோமாறும்
தாளாதே நோய்களெல்லாந் தலைகெட்டோடும்
தங்கம்போல் தேகமெல்லாஞ் சிவப்பதாகும்
தூளாதே மலைசிதறுங் கையால்குத்தில்
துப்புரவாய் வாசியது சோர்ந்தாடாதே. 303

கெந்தகச் சத்து

ஆடாதே கெந்தகத்தின் சத்துக்கேளு
அழுத்தமாம் நெல்லிக்காய்க் கெந்தகந்தான்
ஏடாதே யிரண்டுபத்துப் பலந்தான்தூக்கு
ஏற்றமாங் குறட்டையுட பழமும்போடு
கோடாதே கொன்றையுட பழமும்போடு
கொடியான முகமுசுக்கைப் பழமும்போடு
பாடாதே அமுக்கிறாப் பழமும்போடு
பாங்கான தக்காளிப் பழமும்போடே. 304

போடவே ஓரிதழ் தாமரையுங்கூடப்
புகழ்கண்டங் கத்திரியின் பழமுந்தானும்
தேடவே சிவந்து நின்ற மாம்பழத்தின்தோலும்
தேன்வெண்ணெய் குன்றிவெல்லம் பலமோரெண்டு
பாடவே வெங்காரம் பலமும்பத்து
பாங்காக அரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டி
வாடவே வங்கமென்ற நாளத்தூது
மணிமணியா யிறங்கியே சத்துமாமே. 305

சத்தெல்லாம் நொறுக்கியே யெடுத்துக்கொண்டு
தாக்கிநின்ற கறடெல்லாம் அரைத்துஊது
பத்தெல்லாம் பொருக்கியே உருக்கிக்கொண்டு
பாங்காக அப்பிரேகஞ் சாய்த்தாப்போலே
முத்தெல்லா மூவைந்து உருக்கிச்சாய்த்து
முனைந்தசத்து நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
மெத்தெல்லா மெழுகுகட்டிக் கிண்ணிவார்த்து
மேலாகச் சூதமிட்டுத் தங்கம்போடே. 306

போட்டுமே திரிகுணசல் சவ்வீரங்கூட்டி
புகழான பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
ஆட்டுமே அயத்துடுப்பால் கிண்டிக்கிண்டி
அருணன்போல் செந்தூர மானபின்பு
ஒட்டுமே ஒன்பதிலும் ஆயிரத்தொன்றோடும்
உற்பனமா மிருபத்து ஐந்துமாற்று
காட்டுமே செந்தூரம் வீசமிடையுண்ணு
கனகம்போல் கண்கூசுங் காந்திதானே. 307

காந்தியாஞ் சத்தெடுத்துக் காரமிட்டுக்
காந்தத்தை யிடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு
வாந்தியாம் வங்கமென்ற நாளத்தூது
மாசற்று அருணன்போல் ரவியுமாகும்
சாந்தியாந் தங்கமது ஆயிரத்தில்
தாக்கினால் நவலோகம் செம்புமாகும்
ஏந்தியா மிச்செம்பு மதியிற்தானும்
யீரிரண்டு ஆயிரத்தில் செம்புமாமே. 308

சோழன் நடேசர் சிலைசெய்தது

செம்பான மதிதன்னை ஆயிரமாமதியில்
சேர்க்கவே ஒன்றுதான் கனகம்பத்தாம்
அம்பான அம்பலத்தில் நடேசரைத்தான்
ஆனந்த நிருத்தராய் வார்க்கச்சொல்லி
கம்பான ஆயிரஞ்சேர் கனகமீய்ந்தார்
கருத்துரைத்துச் சோழனென்ற ராசன்றானும்
தெம்பான சிற்பருக்கு அதிகவிர்த்தி
சிலவுகொடுத் தனுப்பியே செய்யென்றாரே. 309

செய்யென்று சோழனென்ற ராசன்தானும்
சிற்பருக்குக் காவலாய் மனிதர்வைத்து
வெய்யென்று கேட்டதெல்லாங் கொடுக்கச்சொல்லி
வேலைக்கு மனிதரைத்தான் விரைந்துவைத்தான்
மெய்யென்று சிற்பருந்தான் மேன்மையாக
வெண்மெழுகு கருமெழுகு விரைந்தெடுத்து
நெய்யென்று நிருத்தமிட்ட நடேசரைப்போல்
சமைத்துமெழு கதனால்மண் கட்டினாரே. 310

கட்டியே மண்காய வைத்தபின்பு
கருக்காய்ச்சிக் கனகத்தை உருக்கிவார்த்தார்
எட்டியே பாயாம லிடிந்துபோச்சு
யிப்படியே கருக்கட்டி யேழுதரம்வார்த்தார்
ஒட்டியே சிற்பருந்தான் வார்க்கவார்க்க
உருக்குலையச் சிற்பருந்தான் ஒடுக்கமாகி

அட்டியே சிற்பருந்தான் கிலேசமுற்று
அதிக ஆலோசனையாய் அயர்ந்திட்டாரே. 311

அயர்ந்திட்ட சொற்பனத்தில் நடேசமூர்த்தி
ஆண்டியொரு சந்நியாசி அந்திப்போது
உயர்ந்திட்ட உங்கள்பக்கல் வந்தபோது
உன்மனதின் துயரத்தை நீக்குவார்பார்
துயர்ந்திட்ட சொற்பனத்தில் சொல்லிப்போட்டு
திருமூலர் தனையழைத்துக் கடுக நீபோய்
வியர்ந்திட்ட விக்கிரகம் வார்ப்பதற்கு
விரைந்துநீ வார்த்திடென்று சொன்னார்காணே. 312
சொன்னதோர் அனுக்கிரகப் பலத்தினாலே
திருமூலர் சிற்பரண்டை வந்துநின்று
பன்னதோர் பசியாலே யிளைப்புமெத்த
பண்பாக அன்னமிடப் பண்ணுமென்றார்
தென்னவே சிற்பருந்தான் உன்பாடுஉனக்கு
செயலழிந்து கிடக்கின்ற பாடெனக்கு
அன்னதோர் ஆண்டிநீ போடாவென்றார்
அதிலொருவன் சொற்பனங் கண்டோன்தானே. 313

தானென்ற அய்யரண்டை வந்துநின்று
சாஷ்டாங்கம் பண்ணியே யென்னசொல்வேன்
நானென்ற நடேசர்விக் கிரகம்வார்த்தோம்
நலமாக உருவாக வில்லையையா
ஏனென்று ஏழுதரம் வார்க்கவார்க்க
யிடஞ்சலாய்ப் போகுதென்ன செய்வோமென்றார்
ஆனென்ற ஆண்டியொரு காசளவுசெம்பு
அதில்போட்டு வார்த்திடென்று யீய்ந்திட்டாரே. 314

ஈய்ந்திட்டு போனபின்பு தங்கத்திலிட்டு
எழிலாக உருக்கியே கருவில்வார்த்தார்
பாய்ந்திட்டு நடேசர் விக்கிரகமாச்சு
பயந்தீர்ந்து சிற்பருஞ் சந்தோஷமாகி
தோய்ந்திட்டு யிருக்கையிலே சோழன்வந்தான்
சிற்பரெல்லாந் திரள்கூட்ட மாகநிற்கில்

வாய்ந்திட்டு விக்கிரகம் வார்த்திட்டாயோ
வகைகேட்க மனமகிழ்ச்சி யாய்ச்சொன்னாரே. 315

சொன்னதோரு மொழிகேட்டுச் சோழன்தானும்
சீக்கிரமாய்க் கருவண்டை வந்துபார்த்து
உன்னமொழி உளியாலே சீவிடென்றார்
உற்றுமே பார்ப்பளவிற் செம்பதாச்சு
தன்னமொழி தங்கமெல்லாந் திருடிக்கொண்டு
சாதகமாய்ச் செம்பாலே வார்த்தாய் நீயே
அன்னமோழி உள்ளதைநீ சொல்வாயென்று
அதட்டியே ஆக்கினையாய்க் கேட்டிட்டானே. 316

கேட்டுடனே எழுந்திருந்து அஞ்சல்பண்ணி
கெட்டியாய் ஒருகாசு யெடுக்கவில்லை
ஊட்டுடனே உள்ளபடி ஆனாலொன்று
உண்மைதான் சொல்லுகிறோங் கேளுமையா
வேட்டுடனே விக்கிரகம் வார்க்கவார்க்க
வின்னமாய்ப் போகுதென்று நாங்களெல்லாம்
மாட்டுடனே மனக்கிலேச மாகும்போது
மகத்தான சொற்பனந்தான் கண்டிட்டேனே. 317

சொற்பனந்தான் யென்னவென்று கேட்பீராகில்
சிவவேடந் தாங்கியவன் வருவானாளை
உற்பனந்தா னவர்சொல்லை உறுதியாக
உண்மையாய்க் கேட்டாக்கா லுருவாமென்றார்
அற்பனந்தான் ஆண்டியுமப் படியேவந்தார்
அவர்கொடுத்தார் காசிடைதான் செம்புதானும்
விற்பனந்தான் கூடயிட்டுக் கருவைவார்த்தோம்
வேறொன்று மில்லையுண்மை விசேஷந்தானே. 318

விசேஷந்தா னிம்பாட்டு மென்றுசொல்லி
மிடுக்கான சிற்பருந்தான் உண்மைசொன்னார்
திசேசந்தான் பொன்னெல்லாந் திருடிக்கொண்டு
திடமான மாறாட்டம் பண்ணுகின்றார்
அசேசந்தா னாக்கினைகள் பண்ணச்சொன்னார்
அடங்கலுந்தா னாலையத் திருக்கும்போது

நிசேஷந்தான் ஆண்டியவன் வந்தானப்போ
நேரமென்ன சிற்பரின்மேல் சொல்லென்றாரே. 319

சொல்லென்று சொன்னமொழி கேளுமையா
சுயமாக விக்கிரகம் வார்க்கச்சொன்னோம்
தல்லென்று தங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
தளுக்கான செம்பாலே வார்த்தானென்றார்
சொல்லென்று சிற்பருந்தான் திருட்டுவித்தை
செய்யார்கள் நிசஞ்செய்வா ரென்றுசொல்லி
வெல்லென்று வெள்ளியைத்தா னுருக்கச்சொல்லி
விக்கிரகந் தனைச்சீவி மேல்போட்டாரே. 320

போட்டிடமூ வாயிரத்தில் காணிதானும்
பொருந்தியதோர் வெள்ளியெல்லாந் தங்கமாச்சு
கோட்டிடவே திருமூலர் குளிகைபோட்டு
கொடுவேகங் கெவுனத்தில் மறைந்துபோனார்
மாட்டிடவே சோழன்மெத்த மனமகிழ்ந்து
மருவியே தவசியைத்தான் தேடிப்பார்த்தான்
காட்டிடவே காணாமல் நாதாக்கள்மகிமை
கரைகண்டு சொல்வதற்குக் கண்கொள்ளாதே. 321

கொள்ளாதே சிற்பருக்குக் கோடிகோடி
குறிப்பான வெகுமான மெல்லாமீய்ந்து
விள்ளாதே ஒருவருக்கும் விக்கிரகமகிமை
விரைந்துமே சீக்கிரத்தில் தீருமென்று
துள்ளாதே சோழருந்தான் விடுதிக்குப்போனார்
சிற்பருந்தான் சீவையிலே உளிகளெல்லாம்
புள்ளாதே பொறிந்துமே தேய்ந்துபோகும்
போராடிச் சீவியெல்லாங் கெட்டித்தாரே. 322

கெட்டித்துச் சாஸ்திர நிர்ணயப்படிக்கு
கெடியாக மூர்த்திகர மாக்கிவைத்து
துட்டித்துச் சோழருக்குச் சேதிசொல்லி
சிறப்பான வெகுமானம் பெற்றுமீண்டார்
திட்டித்துக் கெந்தகத்தின் மகிமைசொல்ல
சித்தமகிழ்ந் துந்திகுளிர்ந் துடல்பூரித்து

இட்டித்துக் குளிகையது கைக்குள்ளாச்சு
ஏறலா மண்டரண்ட பதமுந்தானே. 323

தானென்ற செம்பாலே குளிகைபோடத்
தனித்தாதோர் கிடாரங்கள் தட்டிப்பண்ணு
கோனென்ற குண்டலங்கள் பவுத்திரங்கள்
குறியான மோதிரங்கள் மாத்திரைக்கோல்
கானென்ற கைவளையல் உள்கட்டுக்குவளை
கடியதோ ராபரணங் கனமாய்ப்பண்ணு
தேனென்ற செம்புதனைச் செந்தூரித்துண்ணு
சிறப்பாகச் சட்டைகக்கிச் சிவப்புமாமே. 324

கெந்திச்செம்புச் செந்தூரம்

ஆமென்ற முன்னெடுத்த கெந்திச்செம்பை
ஆச்சரியம் புளியிலைபோல் தகடுதட்டி
தோமென்ற சுத்தித்த சூதமொன்று
சுத்தியாம் லிங்கமொன்று காரமொன்று
வாமென்ற மனோசிலையு மொன்றுகூட்டி
வாய்நீரால் மத்தித்துத் தகட்டில்பூசி
போமென்ற புடம்போட செந்தூரமாகும்
பொருந்தியே வீசமிடை தேனிலுண்ணே. 325

தேனிலுண்ண நோய்மூன்றுஞ் சிதறியோடும்
சிந்துமே தாரைபோ லமுர்தந்தானும்
பானிலுண்ண ஆயிபதம் பரிந்துகாண்பாய்
பராபரத்தாய் கேட்டதெல்லாம் பாலிப்பாள்பார்
ஊனிலுண்ண வாசியெல்லா முள்ளொடுங்கும்
உறுதியா முகாந்தவரை சடமும்நிற்கும்
கானிலுண்ணக் காயமது இரும்புத்தூணாம்
கற்பாந்த காலமெல்லாங் கடிகையாமே. 326

கடிகையாஞ் சிவயோக ஞானிக்குத்தான்
காமாந்தர் கண்கெட்டுக் கடிகைமாள்வார்
குடிகைதான் வாமிக்காம் வாதிக்காகும்
குடிகெட்ட பொய்யருக்குக் கூறொண்ணாது

படிகையாம் வேதாந்தி பதத்தைநித்தம்
பாங்காகக் கைபிடித்தோன் சித்தனாவான்
மிடிகையா மிலேச்சருக்குக் கொடுத்தால்பாவம்
மிகையாகி வெறுமையினால் மாள்வான்தானே. 327

மாளாதே யிருக்கவல்லோ கற்பஞ்சொன்னேன்
மாண்டிறந்து போகநன்றோ மனுஷமாடே
கேளாதே மற்றொன்றுங் காதில் தானும்
கிணீரென்ற சிலம்போசைக் காதிற்கேளு
தாளாதே யெந்நேரஞ் சமாதியிலேநில்லு
சகலசெந்து சீவனையும் தன்னுயிர்போலெண்ணு
வாளாதே சித்தர்தனை வகைகள்கேளு
வளப்பமெல்லா முப்பாலே மகிழ்ந்துபாரே. 328

பாரென்ற காயசித்தி உப்பினாலே
பறந்தோடுங் குளிகையெல்லா முப்பினாலே
வாரென்ற வாதமெல்லா முப்பினாலே
வாசியுள்ளே ஆடுவதும் உப்பினாலே
பூரென்ற புட்செயமும் உப்பினாலே
பொன்னோடிப் பழுத்ததுவு முப்பினாலே
ஆரென்ற அஷ்டாங்கம் உப்பினாலே
அதீதமா முப்பாலே யெல்லாமாச்சே. 329

ஆச்சென்ற உப்பறிந்து கொண்டான்வாதி
ஆங்கார யைம்புலனை அறுத்தோன்யோகி
நீச்சென்ற ஆறுதல முருவியேறி
நிராதார மாறையுந்தா னறிந்தோன்ஞானி
கூச்சென்ற குளபதத்தில் அமுதவாரி
கொள்கியே பாணித்தோள் குருவுமாகும்
தீச்சென்ற விடங்கண்டு சிகாரத்தீயைச்
சேர்ந்திட்டோன் பிறவியே ரறுத்தோன்கானே. 330

மனத்திடம்

காணவே கற்பங்கள் தின்னும்போதும்
கனமான யோகங்கள் பார்க்கும்போதும்

வேணவே வெகுபாடாய் வெறுத்துக்காணும்
மிரளாதே மனத்திடமாய் மீறிப்பாரு
ஊணவே உளமகிழ்ச்சி அநேகங்காணும்
உற்றுமே பிடித்ததெல்லாஞ் சித்தியாகும்
ஆணவே வாதத்தி னதிசெயங்கள்
அடங்காது ஏடுதனில் முடிவாகாதே. 331

ஆகாத மனந்தன்னை மறித்துவெட்டி
அஞ்சுரு வாணியைப்போல் அடித்துஊனு
போகாத பொறிவழியே போகும்பெண்ணை
பின்தொடர்ந்து மாயாதே காமத்தீயால்
சாகாத காலேது வென்றுபாரு
தைரியமாய் வேகாத தலையைப்பாரு
ஏகாத யெவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போலெண்ணு
யேதேது விக்கினமு மிழந்துபோடே. 332

இழந்திட்டுச் சமாதியிலே யிருந்துகொண்டு
யெளிதாகக் கற்பத்தை விடாமலுண்ணு
ஒழிந்திட்டு ருசிதன்னை ஒழித்துப்போடு
உத்தமித்தாய் பதம்போற்றி பானம்பண்ணு
வழிந்திட்டு வாதத்தை வரிசையாக
வயணமா யடிதொடுத்து உயரயேறு
நழந்திட்டுக் கைமுறைகள் நழுவிடாமல்
நாடியே சாஸ்திரத்தை நன்றாய்ப்பாரே. 333

பாரென்றால் சும்மாதான் பார்க்கப்போமோ
பராபரையைப் பூசித்தாற் பார்க்கலாகும்
தூரென்றால் சாத்திரத்தை நிலைக்கொட்டாது
சுத்தசை தன்னியமாம் நூலைப்பாரு
காரென்றால் வாசியைநீ மறந்திடாமல்
காலூரணி உரைத்தாக்கால் கருவெல்லாந்தோணு
வாரென்றால் மாய்கையைத்தா னருந்திட்டாக்கால்
வாராது நித்திரையும் பசியுஞ்சோம்பே. 334

சோம்பலா யிருந்தாக்கால் காயசித்தியாமோ
சுணங்கனாய்த் திரிந்தாக்கால் வாதசித்தியாமே

கூம்பலாய் மனம்போனால் யோகசித்தியாமோ
குளிகைக்குச் சாரணைதான் தீராயானால்
ஆம்பலா யாகாச கெவுனம்போமோ
அடியான வழலைவிட்டால் சித்தனாமோ
காம்பலாய்க் காமத்தின் வழியேசென்றால்
காலூன்றுஞ் சிவயோகக் கருத்துப்போச்சே. 335

கருத்தாகக் காயசித்தி பண்ணினாக்கால்
கருதியே வாதத்தைச் சித்தியாக்கு
வருத்தாக வாதசித்தி வகைக்குள்ளாக
மகத்தான யோகத்தில் மனதைப்பூட்டு
உருத்தாக யோகசித்தி உரைத்துக்காண
உற்பனமா மாயிபத முகந்துநாட்டு
திருத்தாகத் தேவிபதங் காணவென்றால்
சுத்தியொடு வஸ்துவைத்துத் தியானம்பண்ணே. 336

பண்ணியே லகிரிகொண்டு மேல்மூலத்தில்
பாவினைகள் பலதீபம் பலகாரங்கள்
உண்ணியே மனதொட்டி உமையாள்பாதம்
உருகவே தம்பித்து விலங்குமாட்டி
அண்ணியே அர்ச்சனைக ளெல்லாம்பண்ணி
அநேக சோடாச உபசாரத்தால்தானும்
எண்ணியே மனதொன்றி யேகரித்து
ஏற்றமாய் வாசிதனை யிருத்திடாயே. 337

இருத்தியே வாசியினால் பூசைபண்ணி
எட்டெட்டு அறுபத்து நாலுசித்து
வருத்தியே மனங்குவிந்தால் ஆயிபாதம்
மறவாமல் மனதொன்றி வாசிமாட்டு
திருத்தியே ஐம்புலனைச் சிதறவெட்டிச்
சிக்காம லாசையென்ற பாம்பையொட்டி
பருத்தியே நூல்காய்த்துப் புடவையான
பான்மைபோல் பலன்பெறலாம் பாருதானே. 338

பாரென்று யெனையாண்ட காலாங்கிநாதர்
பக்குவத்தி லுபதேசம் பண்ணிப்பின்பு

கோரென்று வாசியுட குறிப்புங்காட்டிக்
குளிகையுட விதங்காட்டி வாதங்கட்டி
தீடீரென்று காயசித்தி சிறப்புங்காட்டிச்
செயலான மனோன்மணியின் விலாசங்காட்டி
காரென்று சதாநித்தம் கேசரியைத்தானும்
கைநெல்லிக் கனிபோலே காண்பித்தாரே. 339

காண்பித்த குருவான காலாங்கிநாதர்
கடாட்சத்தா லடியேனுங் கருத்துஉன்னி
ஏண்பித்த யெழுகாண்டம் வாதஞானம்
ஏற்றமாங் காயசித்தி யோகசித்தி
கூண்பெற்ற குளிகைசித்தி கெவுனசித்தி
கூறாத மந்திரந்தான் சித்தியெல்லாம்
நூண்பித்த நூலினுட நுட்பமெல்லாம்
நுன்னிமையாய் கருமறைப்பு சொல்லிட்டேனே. 340

சொல்லிவிட்டேன் காயசித்தி செய்யுமார்க்கம்
சோதித்து அடிதொடுத்து நுனிமட்டுக்கும்
சொல்லிவிட்டேன் யோகத்தின் பயிற்சியெல்லாம்
சுருதியா மனுபோகஞ் செய்தநேர்மை
சொல்லிவிட்டேன் சிந்திக்க வழலைவாங்கி
செயமான செந்தூரம் பண்ணுநேர்மை
சொல்லிவிட்டேன் காயசித்தி முந்நூறுஞ் சொச்சம்
திருபாடல் பாடினேன் சென்னிதானே. 341

தானான கற்பமது முந்நூறுஞ்சொச்சம்
தாய்சொன்ன படியுண்டு சாதித்தேனான்
கோனான காலாங்கி நாதர்சொன்ன
குறிப்பெல்லாஞ் சோதித்துக்கொண்ட மார்க்கம்
தேனான சிவயோக முனிவர்தானும்
சிறுபாட்டர் சொன்னபடி சித்தியானேன்
பானான பராபரமாந் திருமூலநாயர்
பாட்டர்சொன்ன படிதின்று முடித்திட்டேனே. 342

போகர் கற்பம் முற்றிற்று.

இதர வெளியீடுகள்

சித்தர்களின் கற்பசூத்திரம்

அகத்தியர் பூரண சூத்திரம் - 216

அகத்தியர் குருநாடி சாத்திரம் 235

நந்தீசர் நிகண்டு 300

திருவள்ளுவ நாயனார் கற்பம்

யாகோபு பஞ்சமித்திரம் - 300

எளிய வீட்டு வைத்தியக் கைமுறைகள்

அகத்தியர் பரிபாசை 300 (மூலமும் உரையும்)

சித்தர்களின் பிரணவ சூத்திரம்-முப்பு-1

அகத்தியர் பன்னிரு காண்டம்-200

சித்தர் மூலிகை விஷ வைத்தியம்